

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ "Η Αναγέννηση"

www.mesotopites.weebly.com • e-mail: anagenme@gmail.com
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33-172 37 ΔΑΦΝΗ • ΤΗΛ.: 210 9707417

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 283 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2024 • Κωδικός 2960 Χ+5

Δεσμοί...

Βρισκόμαστε στην αρχή μιας νέας προσπάθειας. Ο Σύλλογος Μεσοτοπιτών συνεχίζοντας την αδιάκοπη δημιουργική του πορεία, φιλοδοξεί ο χρόνος αυτός να αποτελέσει σταθμό της προσπάθειας για τη μεγαλύτερη συσπείρωση των Μεσοτοπιτών και για την άνθιση της συλλογικής δράσης. Κι αν οι δυσκολίες γύρω μας υπάρχουν, είμαστε αισιόδοξοι χάρη στη δική σας στήριξη κι αγάπη. Είναι στ' αλήθεια θαυμαστό πως οι δεσμοί των χωριανών και των φίλων μας με τον Σύλλογο και με το χωριό είναι ισχυροί. Κι αν αυτό ήταν δεδομένο με τα ξενιτεμένα παιδιά των περασμένων δεκαετιών, δεν ισχύει το ίδιο με τα σημερινά παιδιά που το χωριό είναι μια ανάμνηση των γονιών ή των παππούδων τους. Κι όμως! Δεύτερης και τρίτης γενιάς είναι πια οι ξενιτεμένοι Μεσοτοπιτές. Λατρεύουν ωστόσο τις λίτρες του Ταβαριού, γοπεύονται από την ιστορία του τόπου, καμαρώνουν για την πρόοδο του Συλλόγου και του χωριού.

Δεσμοί ακατάλυτοι σφυρηλατημένοι από την προσπάθεια των γενεών που έστησαν και δυνάμωσαν τον Σύλλογο με την ακατάπαυστη, πολυεπίπεδη και οραματιστική δημιουργική πορεία. Είναι οι νέες γενιές που αντιμετωπίζουν πολλαπλά προβλήματα κι όμως εξακολουθούν να ονειρεύονται. Κι είναι αυτοί οι νέοι και νέες η συνέχεια ενός Συλλόγου, που μπήκε στην πέμπτη δεκαετία της ζωής του. Οι δικές τους ιδέες θα προσφέρουν την εφηβική ορμή στον Σύλλογο που ανανεώνεται διαρκώς. Η δική τους αγάπη είναι η συνέχεια της αγάπης των γονιών και των παππούδων τους. Μια μεγάλη αγκαλιά είναι ο Σύλλογος που ενώνει τις γενιές, τις οικογένειες, τους τόπους. Μέσα σ' αυτήν ονειρευόμαστε, παλεύουμε και δημιουργούμε όλοι μαζί. Αυτή δίνει δύναμη σε κάθε Διοικητικό Συμβούλιο από την ίδρυση του Συλλόγου ως τώρα. Ευχαριστούμε για την εμπιστοσύνη και τη στήριξή σας. Συνεχίζουμε την πορεία του φωτός με αισιοδοξία και χαμόγελο.

Καλή Χρονιά!

ΤΟ Δ.Σ.

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ Δ.Σ.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ 2024

ΕΠΙΜΕΛΕΙΤΑΙ Η ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΟΝΤΟΥ

Στις 28 Ιανουαρίου 2024 πραγματοποιήθηκε στο χώρο του Συλλόγου η Τακτική Εκλογοαπολογιστική του Συνέλευση, οι εργασίες της οποίας ολοκληρώθηκαν απρόσκοπτα και χωρίς προβλήματα.

Προεδρείο: Πρόεδρος Φώτης Βασιλόγλου, Δήμητρα Τζινέλλη, Μαρία Χαρ. Καρδαρά.

Εφορευτική επιτροπή: Δημήτρης Χονδρέλλης, Παναγιώτα Πιπίνη, Γιάννης Βογιατζής.

Ο **Φώτης Βασιλόγλου** χαιρέτησε τη Συνέλευση, καλωσόρισε τα μέλη και ζήτησε να τηρηθεί ενός λεπτού σιγή για τους αποβιώσαντες μέσα στο έτος 2023.

Κατόπιν διαβάστηκαν χαιρετιστήριες επιστολές από τον Πολιτιστικό Σύλλογο «Ο Μεσότοπος» και τον Σύλλογο Προστασίας και Εξωραϊσμού Περιβάλλοντος των Απανταχού Χρυσιανών «Ο Χρυσός».

Πρώτος ο **Φώτης Αποσπόρης** απύθυνε χαιρετισμό ανακοινώνοντας ταυτόχρονα την είδηση της διάλυσης του Συλλόγου Λεσβίων Λακωνίας που ο ίδιος είχε την πρωτοβουλία να ιδρύσει 30 χρόνια πριν.

Κατόπιν η πρόεδρος, **Παναγιώτα Πλωμαρίτου**, καλωσόρισε τα μέλη και παρουσίασε τον απολογισμό του Διοικητικού Συμβουλίου 2023.

Το έτος που πέρασε ο Σύλλογος:

Συνέχισε ανελλιπώς την έκδοση της εφημερίδας Μεσοτοπίτικα Νέα και του ημερολογίου 2024.

Πραγματοποιήθηκαν δύο αιμοληψίες στις 26 Μαρτίου και στις 26 Νοεμβρίου, μαζεύτηκαν συνολικά 41 φιάλες, ενώ διατέθηκαν 40. Λειτουργούν τα δημιουργικά μας τμήματα. Με τη βοήθεια των δασκάλων μας γίνεται επανεκκίνηση της προσπάθειας για τη μαζικοποίηση των τμημάτων.

Στην αίθουσα του Συλλόγου έγιναν αρκετές εργασίες: βάφτηκε, αντικαταστάθηκε ο φωτισμός, κατασκευάστηκε ντουλάπι κάτω από την σκάλα, επισκευάστηκε το ψυγείο, αγοράστηκε νέο φωτοτυπικό. Σε αυτήν την προσπάθεια βοήθησαν πολλοί, τους οποίους ευχαριστούμε. Παράλληλα συνεργαζόμαστε με την Μαρία Βουρνάζου, τη χωριανή μας αρχιτέκτονα, η οποία θα μας φέρει προτάσεις για τη λειτουργική και αισθητική αναβάθμιση του χώρου.

Τον χρόνο που πέρασε διοργανώσαμε δράσεις και εκδηλώσεις προκειμένου να επανέλθει ο Σύλλογος σε λειτουργία κανονικότητας και να συσπειρωθούν ξανά οι Μεσοτοπιτές και οι φίλοι μας.

Στις 22 Ιανουαρίου 2023 το πρωί υποδεχθήκαμε στην αίθουσα τους νέους φοιτητές μας, ενώ στις 22 Δεκεμβρίου 2023 τους φοιτητές του ακαδημαϊκού έτους 2023. Την ίδια βραδιά μετά από πάρα πολλά χρόνια πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα χορός νεολαίας.

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

- Κυριακή 31 Μαρτίου 13:30
ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ
στο κέντρο «Μουσικές διαδρομές»
Για κρατήσεις:
Μπάμπης Καρδαράς 6945322547
Ειρήνη Γουγή 6944537033
- Πέμπτη 4 Απρίλη 18:30
Τσάι και παιχνίδια της άνοιξης
Στον σύλλογο
Τμήμα γυναικών
- Παρασκευή 12 Απρίλη
Χαιρετισμοί
στην Αγ. Αικατερίνη, Πλάκα
Τμήμα γυναικών
- Κυριακή 14 Απρίλη
Let's do it Greece
Περιβαλλοντική δράση
- Σάββατο 27 Απριλίου 15:00
Εκδήλωση τιμής για τον Πάνο Κοντέλλη
Ένωση σεναριογράφων
Κινηματογράφος ΑΝΔΟΡΑ
Σεβαστουπόλεως 117
- Δευτέρα 13 Μαΐου 19:00
Σύσκεψη στελεχών
Στον Σύλλογο
 - 16-19 Μαΐου
Εκδρομή στην Οχρίδα
Δηλώσεις συμμετοχής:
Δήμητρα Τζινέλλη 2105739429 -
6946068684
Τμήμα γυναικών
 - Κυριακή 26 Μαΐου
Εκδρομή στη Βοιωτία
Χαλκίδα-Θήβα-Λειβαδιά
Δηλώσεις συμμετοχής:
Ειρήνη Γουγή 6944537033

ΠΑΡΤΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Μετά από αρκετά χρόνια, ακολουθώντας τα βήματα των «προπατόρων» του συλλόγου μας, με μεγάλη χαρά και πολλή διάθεση, την Παρασκευή 22 Δεκεμβρίου διοργανώθηκε εκδήλωση στην αίθουσα του συλλόγου μας, όπου οι νέοι και οι νέες μας, βρέθηκαν για να γνωριστούν και να διασκεδάσουν.

Χορέψαμε και τραγουδήσαμε στους ρυθμούς της **Μαρίνας Βογιατζή**, που ανέλαβε τη μουσική επένδυση της βραδιάς, στην αρχή βέβαια, καθώς στη συνέχεια πήραμε όλοι τη σκυτάλη! Είπαμε τα νέα μας και ανταλλάξαμε ευχές. Ήπιαμε και φάγαμε, με τη βοήθεια του **Μπάμπη Καρδάρ** και του **Μιχάλη Πιπίνη**, καθώς ήταν υπεύθυνοι του μπαρ και της κουζίνας στο πάρτι μας.

Τέλος, ο Σύλλογος αναγνωρίζει τους κόπους και τις θυσίες των νέων παιδιών για ένα καλύτερο μέλλον. Έτσι δόθηκαν έπαινοι και δωράκια στους νέους φοιτητές μας για την επιτυχία τους στις Πανελληνίες Εξετάσεις 2023. Να ευχηθούμε πάλι Καλή Σταδιοδρομία και πάντα επιτυχίες!

Την εκδήλωση οργάνωσαν η **Αγγελική Βαλελή**, **Ελένη Κασάπη**, **Μαρίνα Βογιατζή** και **Μαρία Καρδάρ**. Είναι σημαντικό να αναφέρουμε ότι, πολύτιμη βοήθεια (συμβουλευτική, υλική και οργανωτική) δόθηκε από τον **Μπάμπη Καρδάρ** και τον **Μιχάλη Πιπίνη**, τους οποίους ευχαριστούμε πολύ!

Όλοι μαζί θα οργανώσουμε κι άλλες τέτοιες βραδιές, γιατί «Σύλλογος» δεν είναι μόνο μια λέξη. Σύλλογος είναι κοινωνικότητα, ανταλλαγή ιδεών, αγάπη, προσφορά, ανιδιοτέλεια. Οι νέες και οι νέοι του Συλλόγου μας έχουν πολλή κοινά, μεταξύ αυτών την αγάπη για τον τόπο τους. Είναι σημαντικό λοιπόν, όλοι μας να μετέχουμε σε τέτοιου είδους δράσεις. Αυτή η εκδήλωση είναι μόνο η αρχή!

Αγγελική Βαλελή

ΚΟΥΑΜΕ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ!

Το απόγευμα της Κυριακής 21 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε στον Σύλλογο η εκδήλωση κοπής της βασιλόπιτας, όπως έχει καθιερωθεί.

Το πρωτοχρονιάτικο απουδαρ'κό (ποδαρικό) για καλοτυχία έκανε με το γνωστό του κέφι ο **Δημήτρης Νοικοκύρης-Σαμαράς** με όλα τα παραδοσιακά στοιχεία, φύλλα ελιάς, νερό, πέτρα, σίδηρο, βαμβάκι κ.λπ., που το καθένα έχει κι έναν ξεχωριστό συμβολισμό. Στη συνέχεια τα παιδιά με την πρόεδρο, **Γιώτα Πλωμαρίτου**, είπαν τα κάλαντα. Τα κάλαντα Χίου, Ικαρίας και Μεσοτόπου έψαλλε και η χορωδία του Συλλόγου με τον μάεστρο της **Βαγγέλη Σαραντίδη**, αποτελούμενη από τις κυρίες **Χριστίνα Τσαλαβούτη**, **Λαμπρινή Βογιατζή**, **Ρίκα Ιωσηφέλλη**, **Ευδοκία Παπαπολίτη**, **Πάτρα Κωστούκη**, **Δήμητρα Ζερμίνου** και **Αγγελική Μιχαηλίδου**.

Η πρόεδρος έκοψε την πίτα που κατόπιν μοιράστηκε στον κόσμο και μετά από ευλαβείς προσπάθειες το φλουρί βρήκε ο φίλος του Συλλόγου μας, **Βασίλης Βαλάκος**, πρόεδρος του Συνδέσμου Πλωμαριτών «Βενιαμίν ο Λέσβιος», το οποίο συνοδευόταν από δωροεπιταγή για γνωστό κατάστημα.

Τέλος, κατέφθασε κι ο αγαπητός μας Άη Βασίλης μοιράζοντας χαρά και δώρα στα παιδιά που τον περίμεναν με ανυπομονησία!

Στο τέλος της γιορτής έγινε η κλήρωση του πρωτοχρονιάτικου λαχνού και οι αριθμοί που κέρδισαν ήταν οι εξής:

1. **0958**, 1^{ος} λαχνός-τάμπλετ
2. **0865**, 2^{ος} λαχνός 100€ δωροεπιταγή αγρ. συν/σμού
3. **0845**, 3^{ος} λαχνός 50€ δωροεπιταγή αγρ. συν/σμού

Οι τυχεροί αποδέκτες βρέθηκαν αμέσως και τους ευχόμαστε πάντα τύχη και υγεία!

Άντζελα Κοντού

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΤΟ ΑΜΠΑΡΙ ΜΑΣ

Γενέθλια Συλλόγου

Την Κυριακή 17 Δεκεμβρίου στις 18:00 πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση των 48ων γενεθλίων του Συλλόγου με τίτλο «Τραγούδια στο αμπάρι μας». Ένα μουσικό ταξίδι με καράβι τον Σύλλογό μας που υποφέρει από τον μισισμό και τον νόστο για την πατρίδα, χαιρείται με την επιστροφή σε αυτήν και βρίσκει αφορμές για δημιουργία.

Το παρόν έδωσαν πολλοί φίλοι και μέλη του Συλλόγου ενώ τα δημιουργικά τμήματα πλαισίωσαν τη βραδιά παρουσιάζοντας δείγματα της δουλειάς τους.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με χαιρετισμό από την πρόεδρο, **Παναγιώτα Πλωμαρίτου**, η οποία είχε και όλη την καλλιτεχνική επιμέλεια και σχεδιασμό της βραδιάς. Στη συνέχεια το καλλιτεχνικό μέρος άνοιξε ο **Φίλιππος Ρέμμας** στο μπουζούκι και ο **Χρήστος Καραστεφανής** με έναν αριστοτεχνικό αμανέ.

Το τμήμα σαντουριού παρουσίασε διάφορα τραγούδια με τη δασκάλα **Σταυρούλα Σπανού** και τους **Μαρία Καρδάρ**, **Ελένη Κασάπη**, **Μενέλαο Γιαννόπουλο**, **Μαγδαλένα Παπουτσή** και **Κωνσταντίνα Βασιλογιού**. Η χορωδία του Συλλόγου με τις κυρίες **Χριστίνα Τσαλαβούτη**, **Λαμπρινή Βογιατζή**, **Ευδοκία Παπαπολίτη**, **Ρίκα Ιωσηφέλλη**, **Πάτρα Κωστούκη**, **Χριστίνα Κυριακοπούλου**, **Τασούλα Παπαντωνίου**, **Χρυσούλα Κοντορουχά**, συμμετείχε υπό την επίβλεψη του νεαρού **Ιγνατίου Σαραντίδη**, γιού του μάεστρου μας **Βαγγέλη Σαραντίδη**, που έλειπε λόγω ανειλημμένης υποχρέωσης. Το χορευτικό μας τμήμα συμμετείχε με τον δασκάλο **Κώστα Πιπίνη** και τους **Μαρία Καρδάρ**, **Θεοδώρα Παπακωνσταντίνου**, **Κώστα Βουδούρη**, **Στέλλα Πιπίνη**. Τέλος η θεατρική μας ομάδα -**Στέλλα Πιπίνη**, **Λουκάς Καλογιάννης**, **Μιχάλης Πιπίνης**, **Ελένη Λοϊζίδου**, **Άντζελα Κοντού**, **Χριστίνα Τσαλαβούτη** και ο μικρός **Φίλιππος Βάσιος**, καθώς και ο **Φίλιππος Ρέμμας** στο μπουζούκι και στο τραγούδι- παρουσίασε μια πρωτότυπη χορογραφία σκηνοθετημένη από τη

δασκάλα **Ερωφίλη Λέκκα** πάνω στο «Τρελοβάπορο» (ποίηση Οδ. Ελύτη, μουσική Δημ. Λάγιου). Εμβόλιμα στη βραδιά αποδόθηκε ποίηση των Οδ. Ελύτη και Κικής Δημουλά από τις **Αγγελική Βαλελή** και **Άντζελα Κοντού**, ενώ καθ' όλη τη διάρκεια της εκδήλωσης προβαλλόταν εικόνες που τόνιζαν το θαλασσινό ταξίδι,

το αίσθημα του νόστου και τη λυτρωτική επιστροφή στην πατρίδα.

Ταυτόχρονα προβαλλόταν και παρουσιάστηκε το ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2024 με τίτλο «Περιδιαβαίνοντας» και θέμα τις γειτονιές του χωριού με προβολές του φωτογραφικού υλικού, για την παραχώρηση του οποίου ευχαριστούμε θερμά τον φίλο του Συλλόγου, **David Econopouly**.

Άντζελα Κοντού

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΔΡΟΜΥΛΟ

Το χρονικό διάστημα από την τελευταία ενημέρωση δεν πραγματοποιήθηκαν εργασίες στον μύλο. Ωστόσο ολοκληρώθηκε και κατατέθηκε το αίτημα τροποποίησης του προϋπολογισμού που εκκρεμούσε. Δυστυχώς δεν έχει γίνει ακόμα η είσπραξη του ποσού των 64.129€ της τρίτης εκταμίευσης. Ευελπιστούμε να γίνει σύντομα για να συνεχίσουμε την προσπάθεια.

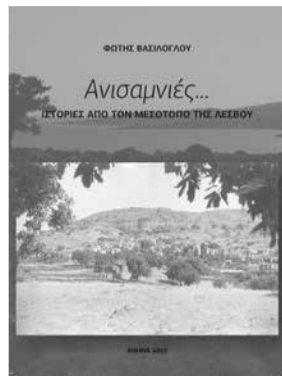
Βασίλης Βογιατζής

«Ανισαμνιές»

Φώτης Βασιλόγλου

Εκδόσεις: Περιτεχνών-Καρτέρης

Το βιβλίο του Φώτη Βασιλόγλου, Ανισαμνιές, είναι ένα κράμα ιστοριών, φωτογραφιών, διαλόγων και στίχων από τον Μεσότοπο της Λέσβου. Μέσα από αυτές τις ιστορίες αναδεικνύονται οι ζωές κι οι εμπειρίες των ανθρώπων της περιοχής, που περνούν από γενιά σε γενιά. Το κείμενο προβάλλει τη σημασία της ανάμνησης και της σύνδεσης με τις ρίζες μας για τη δημιουργία μιας τοπικής πολιτισμικής κληρονομιάς.

Ο συγγραφέας αποδίδει μεγάλη σημασία στην τοπική ιστορία που πρέπει να διατηρείται και να μεταδίδεται στις μελλοντικές γενιές, και κάπου εκεί μπαίνω κι εγώ, νομίζω.

Δεν έχω μεγαλώσει στο νησί και το έχω επισκεφτεί παρά μονάχα μια φορά στη ζωή μου κι έτσι χάρηκα όταν μου δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσω το χωριό και τους ανθρώπους του λίγο καλύτερα έστω και μέσα από το χαρτί και ακίνητες ασπρόμαυρες φωτογραφίες.

Κατ' αρχάς, να πω ότι βρήκα ιδιαίτερα χρήσιμο το κομμάτι της ντοπιολαλιάς, γιατί εδώ που τα λέμε δεν είναι λίγες οι φορές που χάνομαι σε μια συζήτηση στον σύλληγο και ακούω λέξεις που δεν αναγνωρίζω να λέγονται με ταχύτητα και φυσικότητα. Να πω επίσης ότι κάθισα και χάζεψα όλες τις φωτογραφίες πολύ πριν διαβάσω το κείμενο και θεωρώ ότι συμπληρώνουν άρτια το τελικό αποτέλεσμα.

Αγαπημένο κομμάτι η ωδή για τον Μεσότοπο στα γαλλικά και ελληνικά. Όταν ζούσα στο εξωτερικό, αναρωτιόμουν συχνά τι πίστευαν οι «ξένοι» για μας. Μακάρι όλων η γνώμη να είναι τόσο συγκινητική όσο των Γάλλων που έπλεξαν το εγκώμιο της φιλοξενίας, της γραφικότητας και της ομορφιάς του νησιού και των κατοίκων του.

Παρακάτω παραθέτουμε επιστολή που λάβαμε από τον γιατρό κ. Παναγιώτη Κοντό, που αναφέρεται στο βιβλίο του Φώτη Βασιλόγλου «Ανισαμνιές».

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΙΣΑΜΝΙΕΣ

Φώτη, έστω και λίγο καθυστερημένα, δέξου και τα δικά μου συγχαρητήρια για το βιβλίο σου ΑΝΙΣΑΜΝΙΕΣ.

Ένα βιβλίο που, για εμάς που ζήσαμε και μεγαλώσαμε στο χωριό, έχει ιδιαίτερη αξία αφού μας ξαναζωντανεύει παιδικές μνήμες μας ξαναγυρίζει στα σοκάκια του χωριού, δίπλα στους χαρακτηριστικούς ανθρώπους που αναφέρονται στις σελίδες του και μας καίδευει νοσταλγίες σκονισμένες απ' τον χρόνο.

Πραγματικά θυμάμαι τον μπαρμπα-Μιχάλη Καραμπέτη να γειτονεύει βράδυ στου μπαρμπα μου Λουκά το σπίτι και μετά την απαραίτητη ουζοποσία να σηκώνεται να τραγουδάει τον κομήτη του Χάλεϋ με συγχρονισμένες θεατρικές-χορευτικές φιγούρες.

Θυμάμαι τον μπαρμπα-Γιάννη Ναζλή να έρχεται στο σπίτι μας αργά βράδυ, ξυπόλυτος πάντα, με το τρουβαδοσκοίνι στο κούλο του χέρι και να βγάζει απ' τον τρουβά δυο τρεις αρμαθιές κεφαλόπουλα περασμένα στο βρούλο για να διαλέξουμε.

Αλλά και τόσες φωτογραφίες μέσα στο βιβλίο από τους παλιούς, γνήσιους κι αγνούς χωριανούς, που ο ιδρώτας τους πότισε τις δικές μας ρίζες και αξίες. Και έχω την εντύπωση πως αυτές τις αξίες του αγνού αγώνα και του μόχθου της επιβίωσης, πάντα μέσα σε έμφυτους εσωτερικούς νόμους ηθικής και αλληλεγγύης των πατεράδων και των παππούδων μας, μάς προτρέπει το βιβλίο του φίλου Φώτη, να τις κάνουμε διαχρονικές, μεταλαμπαδεύοντάς τις στις επόμενες γενιές, σαν ΑΝΙΣΑΜΝΙΕΣ οξυγόνου, κόντρα στον σύγχρονο και πολλαπλό ανελέητο εκφυλισμό ηθών και χαρακτήρων.

Φίλε Φώτη, σε ευχαριστούμε από καρδιάς.

Παναγιώτης Κοντός

Η Γωνιά των Γυναικών

ΟΑΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ

Με περίπατο στον ομορφότερο πεζόδρομο της Αθήνας, τη Διονυσίου Αρεοπαγίτου, ξεκίνησε τις εξορμήσεις του για το 2024 το τμήμα γυναικών του συλλόγου μας.

Η οδός Διονυσίου Αρεοπαγίτου που έγινε πεζόδρομος το 2003, ονομάστηκε έτσι το 1884 προς τιμήν του πρώτου Αθηναίου που ασπάστηκε τον Χριστιανισμό, του Διονυσίου του Αρεοπαγίτου. Ήταν γνωστή ήδη από τον 5^ο αιώνα μ.Χ., με τα χρόνια εξαφανίστηκε και διαμορφώθηκε και πάλι με χορηγία της βασίλισσας Αμαλίας το 1857. Η σημερινή της μορφή οφείλεται κατά κύριο λόγο στο σχέδιο που έκανε ο αρχιτέκτονας Δημήτρης Πικιώνης το 1955.

Ξεκινώντας από τον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου στον περίβολο του Μουσείου της Ακρόπολης (πρώην στρατόπεδο χωροφυλακής Μακρυγιάννη), φτάσαμε στον Άγιο Δημήτριο τον Λουμπαρδιάρη. Αριστερά μας εμβληματικά κτίρια, κατοικίες, του 18^{ου} και 19^{ου} αιώνα (ανάμεσα τους στο Νο 33 η πολυσυζητημένη οικία Τσοχατζόπουλου) και δεξιά μας το αρχαίο θέατρο του Διονύσου, το Ηρώδειο και ο επιβλητικός βράχος της Ακρόπολης. Στο τέλος της διαδρομής η γυναικεία μας συντροφιά απόλαυσε ένα ζεστό φλιτζάνι σοκολάτα με θέα τον Παρθενώνα.

Αφήνοντας τις πηλαγιές του Φιλοπάππου, «εκεί που η πόλη καταφέρνει να μην βιάζεται», συνεχίζουμε με το τσάι στην αίθουσα του συλλόγου την πρώτη Πέμπτη του Φλεβάρη. Ανάμεσα στην κουβεντούλα και τις ευχές η συλλογάτς του τμήματος γυναικών Χριστίνα Ιωσηφέλλη κόβει την αυτοσχέδια πίτα του τμήματος με τυχερή την Πάτρα Κωστούκη. Και του χρόνου.

Οριστικοποιούνται τα σχέδια για την έξοδο του Φλεβάρη και του Μάρτη. Έτσι στις **25/02** ανοίγουμε το Τριώδιο με ένα περίπατο στις Πλάκας τις ανηφοριές, ενώ στις **8-9-10 Μαρτίου**, στην καθιερωμένη μας εξόρμηση με αφορμή τη **Διεθνή Ημέρα της Γυναίκας** θα βρεθούμε στο Ζάλογγο των Σουλιωτισσών, την Πρέβεζα του Καρυωτάκη, την Νικόπολη του Οκταβιανού και το Νεκρομαντείο του Αχέροντα.

Οι μικρές οάσεις στην καθημερινότητα συνεχίζονται και τον Απρίλη.

Πέμπτη 04/04: Καφές και παιχνίδια της Άνοιξης **6:30μ.μ.** στην αίθουσα του συλλόγου.

Παρασκευή 12/04: Δ' Χαιρετισμοί στην Αγία Αικατερίνη στην Πλάκα.

(Πληροφορίες Δήμητρα Τζινέλλη 694 606 8684).

Καλή αντάμωση λοιπόν στις οάσεις της καθημερινότητας. Υγεία και χαμόγελο.

Για το τμήμα γυναικών,
Χριστίνα Γιαννουκάκου - Κουρλή

ΚΑΜΠΑΝΑΚΙ

πρώι, τελευταία Κυριακή του Γενάρη. Μπαίνω στον σύλληγο... ήδη ο Αρτέμης και ο Μιχάλης ήταν εκεί. Ξεκινάμε να ετοιμάζουμε την αίθουσα για τη γιορτή (έτσι το βλέπω εγώ).

Γενική εκλογοαπολογιστική συνέλευση.

Άνοιξε η πόρτα, κι άλλος πρωϊνός-πρωϊνός, όχι, δεν ήταν κάποιος που έμενε κοντά και ήρθε από τους πρώτους. Οδήγησε πάνω από 300 χιλιόμετρα για να είναι παρών. Ο Φώτης Αποσπόρης, που όπως πάντα δεν έρχεται με άδεια χέρια. Έφερε λάδι και κρασί για τις ανάγκες της κουζίνας. Έφερε ιδέες του, μας μετέφερε την έννοια του για τον σύλληγο, αηλιά μας έφερε και ένα νέο, όχι ευχάριστο.

Ο σύλληγος που είχε ιδρύσει πριν 30 χρόνια «Αιολική Γη» δεν υφίσταται πια. Ο σύλληγος που ίδρυσε για να ενώσει τους Λέσβιους στον νομό Λακωνίας και να αισθάνονται πιο κοντά στον τόπο τους και τα χνώτα τους, τελειώνει εδώ. Ο λόγος... δεν υπήρχε πια έμπυχο υλικό, όπως μας είπε, δεν κατάφεραν οι μεγαλύτεροι να μπολιάσουν τους νεότερους ώστε να υπάρξει συνέχεια.

Μέχρι εκείνη την στιγμή πίστευα ότι οι σύλληγοι δεν πεθαίνουν. Και εδώ αρχίζουν οι σκέψεις για το μέλλον του συλλόγου μας. Του χρόνου θα γιορτάσουμε 50 χρόνια από την ίδρυση του. Θα γιορτάσουμε, είμαι σίγουρος, και τα 60, αισιόδοξος και για τα 70, τα 80; Τα 90;

Τι κάνουμε; Μπολιάσαμε; Δείξαμε στα παιδιά μας και τα εγγόνια εκτός από το σπίτι στο χωριό και το κτηματάκι, ότι έχουν υλική και άυλη κληρονομιά εξ' αδιαίρετου; Γιατί τον σύλληγο ποιος τον έφτιαξε και τον έκανε τρανό; Εσείς, εμείς, όλοι μας. Μπολιάστε, μεταδώστε το μικρόβιο, ο σύλληγος είμαστε όλοι μας και όχι οι εννέα του συμβουλίου.

Ο Φώτης μας χτύπησε το кампанάκι, το ακούσαμε;

Μπάμπης Καρδαράς

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ 2024

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Ο Σύλλογος συμμετείχε σε αποκριάτικες εκδηλώσεις που διοργανώθηκαν στην Αττική. Συγκεκριμένα: Στις 12 Φεβρουαρίου 2023 οι Κουδουνάτοι και οι Γλεντιστάδες έλαβαν μέρος στην Είθευσία στα πλαίσια των εκδηλώσεων για την Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης. Στις 19 Φεβρουαρίου στις αποκριάτικες εκδηλώσεις του Δήμου Πετρούπολης. Στις 27 Μαρτίου σε εκδήλωση για την Καθαρά Δευτέρα που διοργανώθηκε στο Κέντρο Πολιτισμού Σταύρος Νιάρχος με ζωντανή τηλεοπτική μετάδοση.

Η κοπή της πίτας του 2023 έγινε σε υπαίθριο χώρο, στο Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, μία ώρα πριν την εκδήλωση που αναφέραμε. Συμμετείχαν πολλά παιδιά σε όμορφη δράση αναζήτησης θησαυρού και πετάξαμε τον αετό του Συλλόγου!

Εκδρομές διοργανώθηκαν στο Πλανεπύρο Αχαΐας στις 18 Ιουνίου και στην Αίγινα στις 22 Οκτωβρίου. Η Επιτροπή Γυναικών πραγματοποίησε εκδρομές στις 10-11-12 Μαρτίου στο Μέτσοβο - Ζαγοροχώρια - Γιάννενα, στις 13-14 Μαΐου στην Αρεόπολη - Μονεμβασιά και στις 18-19 Νοεμβρίου στην Κορώνη - Μεθώνη - Πύλο. Στις 3 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε δωρεάν ξενάγηση στην έκθεση «Οι απαρχές

της γλυπτικής» στο Μουσείο Μπενάκη, ευγενική προσφορά της αρχαιολόγου κα Γαλανίδου, υπεύθυνη ανασκαφής στα Ροδαφνίδια της Λέσβου και του Αγροτικού Συνεταιρισμού Μεσοτόπου που ήταν χορηγός της έκθεσης. Μας ξενάγησε η βοηθός της κα Τσακανίκου. Η Επιτροπή Γυναικών οργάνωσε στις 18 Φεβρουαρίου επίσκεψη στο Μουσείο Λοβέρδου, ενώ στις 10 Δεκεμβρίου παρακολούθησαν τη θεατρική παράσταση Underground.

Για πρώτη φορά μετά την πανδημία κάναμε χορούς στην αίθουσα. Συγκεκριμένα πραγματοποιήθηκε ψαροπάρτι στις 4 Νοεμβρίου. Επίσης πραγματοποιήθηκε εκδήλωση για τα γενέθλια του Συλλόγου με τίτλο «Τραγούδια στο αμπάρι μας», στις 17 Δεκεμβρίου, όπου συμμετείχαν τα δημιουργικά μας τμήματα. Πραγματοποιήθηκε η κοπή της πίτας στις 21 Ιανουαρίου 2024 όπου μοιράστηκαν δώρα στα παιδιά. Μέσα στην αίθουσα επίσης πραγματοποιήθηκε γιορτή έναρξης μαθημάτων των τμημάτων μας στις 30 Σεπτεμβρίου καθώς και χριστουγεννιάτικο μπαζάρ από τις 10 έως τις 18 Δεκεμβρίου.

Στα πλαίσια των καλοκαιρινών πολιτιστικών εκδηλώσεων στο χωριό πραγματοποιήθηκαν την 1^η Αυγούστου παιδικόι αθλητικοί αγώνες στο γήπεδο στον Πάλλουρα με μεγάλη επιτυχία όπως κάθε χρόνο. Στις 14 έως 16 Αυγούστου στο Ταβάρι οργανώθηκαν αγώνες μπιτς βόλεϊ.

Στις 5 Αυγούστου στο αμφιθέατρο του χωριού διοργανώθηκε η εκδήλωση «Δεσμός τόπου, ανάχωμα λήθης» - εκδήλωση προς τιμήν της χωριανής μας επιστήμονα Άννας Τραγέλλη η οποία τιμά το χωριό μας διεθνώς με το επιστημονικό, ερευνητικό και ανθρωπιστικό έργο.

Στις 11 Αυγούστου στην αίθουσα της Πολιτιστικής Αίθουσας του χωριού έγινε παρουσίαση του νέου βιβλίου του Φώτη Βασιλόγλου «Ανισαμίες». Στις 17 Αυγούστου οργανώθηκε γ' τουρνιό στον Άγιο Δημήτρη από την Επιτροπή Γυναικών.

Πραγματοποιήθηκε επίσκεψη-ξενάγηση στον υδρόμυλο Μαλλιόντας το πρωί της 12^{ης} Αυγούστου. Μια συγκινητική στιγμή καθώς βλέπουμε γύρω μας να γίνονται τα όνειρά μας πράξη και τα οράματά μας χειροπιαστή πραγματικότητα. Στις 13 Αυγούστου στο αμφιθέατρο παρουσιάστηκε η εκδήλωση «Το νερό τραγούδια λέει» - αφιέρωμα στο έργο αναπαλαίωσης του υδρόμυλου με τη συμμετοχή των μελών της χορωδίας, του θεατρικού, των σαντουριών μας, νεανική ορχήστρα του χωριού.

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους βοήθησαν και υποστήριξαν τις δράσεις του Συλλόγου με κάθε τρόπο.

Συνεχίζεται το έργο της αναπαλαίωσης του υδρόμυλου στην Μαλλιόντα. Μέχρι τώρα έχει τελειώσει η διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου, τα ηλεκτρολογικά και σχεδόν όλες οι οικοδομικές εργασίες. Αυτή τη στιγμή κατασκευάζεται ο μηχανισμός. Έγιναν όλες οι προμήθειες υλικού (τραπεζοκαθίσματα, ηλεκτρονικός εξοπλισμός).

Το συνολικό ποσό του προγράμματος είναι: 240.648,72€

Ως τώρα:

Εισπράχθηκε η πρώτη δόση των 44.951,42€

Εισπράχθηκε η δεύτερη δόση των 72.559,15€

Συνολικά εισπράχθηκαν: 117.510,54€

- Κατατέθηκε το αίτημα για την γ' δόση των 64.129€ και αναμένουμε την είσπραξη.
- Πληρώθηκε τιμολόγιο 5.497,06€ που αφορά τη δ' δόση
- Συνολικά πληρώθηκαν 187.137,27€ ή το 77,75% του προϋπολογισμού
- έχουν πραγματοποιηθεί οι διαγωνισμοί για τη γραφιστική, ηλεκτρονική εφαρμογή, σχεδιασμό πινακίδων και την κατασκευή τους.
- Υπολείπονται εργασίες: 53.511,45€
- Δημοπρατήθηκαν όλες οι εργασίες πλιν των φωτοβολταϊκών.
- Συνολικό ποσοστό εκτελεσμένων και δημοπρατηθέντων εργασιών που βρίσκονται σε εξέλιξη: 95% του συνολικού ποσού.

Ολοκληρώθηκε η εγγραφή του Συλλόγου στο Μητρώο Πολιτιστικών Φορέων του Υπουργείου Πολιτισμού, κάτι που θα μας δώσει τη δυνατότητα πολλές από τις υπάρχουσες αλλά και προγραμματιζόμενες δράσεις να ενταχθούν ως προτάσεις στο Υπουργείο Πολιτισμού και να τύχουν της ανάλογης χρηματοδότησης. Ανάμεσα σε αυτές είναι η ψηφιοποίηση του αρχείου του Συλλόγου και η έκδοση μουσικών CD.

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο ταμίας, Αρτέμης Φιλιππίδης, παρουσιάζοντας τον απολογισμό του ταμείου 2023.

Συνοπτικά τα οικονομικά στοιχεία είναι τα εξής:

Υπόλοιπο ταμείου 31/12/2022	46.495,80€
Έσοδα-εισπράξεις 2023	20.156,77€
Έξοδα-πληρωμές 2023	52.865,99€
Υπόλοιπο ταμείου 31/12/2023	13.786,58€

Σημείωση: Από το σύνολο των εξόδων των 52.865,99 ευρώ τα 35.602,49 διατέθηκαν για πληρωμές στο έργο του Μύλου.

Η Εξελεγκτική επιτροπή ανέφερε κατόπιν ότι όλα βρέθηκαν εντάξει.

Φ. Βασιλόγλου: Από τα 473 μέλη του Συλλόγου, ταμειακώς εντάξει 225. Μέλη που πλήρωσαν μέχρι το 2022, 77. Συνδρομητές εφημερίδας από 121 ενεργούς, ταμειακώς εντάξει, 43. Νέες εγγραφές: 12 μέλη και 1 συνδρομητής.

Κατόπιν εφόσον δεν υπήρχαν ερωτήσεις, με τη σύμφωνη γνώμη της Συνέλευσης, ο πρόεδρος ανακοίνωσε την απαίτηση του Διοικητικού συμβουλίου.

Στη συνέχεια η Παν. Πλωμαρίτου πήρε τον λόγο και ανακοίνωσε τον διοικητικό προγραμματισμό 2024.

- Συνέχεια έκδοσης της εφημερίδας και του ημερολογίου

- Την ολοκλήρωση της οικονομικής εκκαθάρισης-τακτοποίησης μελών και συνδρομητών

- Ανανέωση της βάσης του Συλλόγου -σύσκεψη στελεχών στην αίθουσα του Συλλόγου- πριν το Πάσχα

- Συνέχεια λειτουργίας των δημιουργικών τμημάτων -δημιουργία εργαστηρίου παραδοσιακής μουσικής και παραδοσιακής ορχήστρας

- Αναβάθμιση της αίθουσας υλοποιώντας τις προτάσεις της Μαρίας Βουρνάζου

- Ενίσχυση του Λαογραφικού Μουσείου του χωριού, πρόβλεψη ποσού για δώρα παιδιών και για κοινωνικούς σκοπούς. Ειδικά για τα παιδιά του χωριού προτείνουμε σε συνεργασία με το Δημοτικό Σχολείο Μεσοτόπου την ενίσχυση της φιλοαναγνωσίας στο σχολείο

- Οργάνωση εκδηλώσεων τόσο στην Αττική, όσο και στον Μεσοτόπο

- Έκδοση CD γλεντιστάδων και άλλων μουσικών παραδοσιακών τραγουδιών

- Συνέχεια δράσεων όπως διαλέξεων, εκδρομών, μπαζάρ, εκθέσεων

- Έκδοση νέου επαγγελματικού οδηγού των μελών μας

- Ολοκλήρωση των έργων του μύλου -ανίχνευση του τρόπου λειτουργίας του και υλοποίηση δράσεων και εκπαιδευτικών προγραμμάτων, ξεναγήσεων κ.λπ.

Προτείνουμε επίσης σε συνεργασία με την Κοινότητα να προωθήσουμε ζητήματα του χωριού και της ευρύτερης περιοχής όπως την ανάδειξη και δημιουργία δικτύου μονοπατιών, τη βελτίωση του δημοτικού φωτισμού-σήμανσης. Την αντιμετώπιση της ολισθηρότητας των πλακόστρωτων καθώς και την αντιμετώπιση του προβλήματος των όμβριων. Τη διαχείριση των ρεμάτων. Τη δημιουργία πρόσβασης για ΑΜΕΑ στο Ταβάρι.

Τη βελτίωση του δρόμου Καλλιόνης - Ερεσού - Σιγρίου. Τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας στο χωριό καθώς στην καλύτερη των περιπτώσεων αγροτικός γιατρός υπάρχει μία φορά την εβδομάδα.

Τον λόγο πήρε ο Αρτέμης Φιλιππίδης παρουσιάζοντας τον οικονομικό προγραμματισμό για το 2024.

Κατόπιν τον λόγο πήρε ο Φ. Αποστόλης ευχαριστώντας το απερχόμενο Δ.Σ. και εκφράζοντας τη χαρά του για τη συμμετοχή νεολαίας. Μετά ο Μάκης Βαλιηλής έκανε μια τοποθέτηση με τις εξής προτάσεις:

- Τοποθέτηση φωτεινών πινακίων στις εισόδους του χωριού με κοινωνικά μηνύματα

- Κατασκευή για συγκράτηση των κάδων απορριμμάτων

- Πρωτοβουλίες στη νεολαία

- Διαμόρφωση χώρου στον Άη Νικόλα

- Οργάνωση περιηγήσεων και παραδοσιακών γλεντιών

- Να διευρυνθεί η ομάδα Κουδουνάτων

- Beach volley, θεσμός με αρκετές χορηγίες

- Δευτεριάτικο τραπέζι, οργανωμένα γλεντάκια για περισσότερη συμμετοχή

Ο Νεκτάριος Βακάλης συνέχισε μιλώντας για τη δυναμική των συλλόγων, για τη συνεργασία με τους τοπικούς φορείς αλλά και με τους Δήμους Δάφνης και Ηλίου-πολης, για το έργο του υδρόμυλου και τις λοιπές δράσεις του Συλλόγου, που είναι σαν πέντε Σύλλογοι μαζί. Σχετικά με την ΟΛΣΑ σχολίασε ότι είναι αποδέκτης των προβλημάτων των Συλλόγων και αναφέρθηκε στο κύριο Παρασκευαΐδη που ακόμα εκκρεμεί.

Συνέχεια στη σελίδα 11

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ & ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ

Ο σύλλογος γονέων και κηδεμόνων Δημοτικού σχολείου Μεσοτόπου, όπως και κάθε χρόνο διοργάνωσε ένα παιδικό Χριστουγεννιάτικο πάρτι στο χώρο του εστιατορίου «Παντελής». Υπήρχε πλούσια λαχειοφόρος αγορά και πολλά εδέσματα. Το χωριό για ακόμη μια φορά μας στήριξε και μας έδειξε την αγάπη του! Υπήρχε το ξωτικό των Χριστουγέννων το οποίο απασχόλησε τα παιδιά με μουσική, παιχνίδια και διάφορα μπαλόνια, με τα οποία τα παιδιά χάρηκαν και μαζί με αυτά και εμείς που νιώσαμε ξανά παιδιά! Επίσης, η **Δέσποινα Αλβανού** και η **Ευτυχία Βουδούρη** σε όσα παιδάκια βρέθηκαν στο χώρο ζωγράρισαν στο πρόσωπό τους διάφορα σχέδια με θέμα τα Χριστούγεννα και η χαρά τους και ο ενθουσιασμός τους ήταν μεγάλος!

Η έκπληξη της βραδιάς ήταν ο Άγιος Βασίλης, ο οποίος ήρθε με μεγάλη χαρά να μοιράσει τα δώρα στα παιδιά, βγήκε μαζί τους φωτογραφίες και τους μοίρασε γλυκά και γλυφιτζούρια! Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε πολύ τον **Κώστα Ζαγκούλη** ο οποίος προσφέρθηκε να γίνει ο Άγιος Βασίλης και να δώσει τόση χαρά σε όλα τα παιδιά. Όπως επίσης και όλο το χωριό που είναι πάντα στο πλευρό μας και μας στηρίζει. Υγεία και αγάπη να υπάρχει σε κάθε σπιτικό!

Δωρεά: Η Μυρσίνη Ρέμμα πρόσφερε στο σύλλογο γονέων αντί στεφάνου 20 ευρώ εις μνήμην Λουκά Βακάλη.

ΑΓΑΠΗΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ...

Αγαπητό χωριό μου,

Στέλνω την αγκαλιά μου μέσα από τις γραμμές αυτού του γράμματος, όπως στέλνει ο νότος το άρωμα των ανθισμένων λουλουδιών. Παρόλο που ο χρόνος με έχει μακρύνει, η καρδιά μου παραμένει πιστή εκεί, στα μονοπάτια και τα σοκάκια όπου παιδεύομαι με αθώα παιδική χαρά...

Θυμάμαι τα απαλά απογεύματα κάτω από τη σκιά των παλιών δέντρων, τις περιπέτειες που ζούσαμε ως παιδιά και τις ζεστές αγκαλιές των αγαπημένων προσώπων... Κάθε πέτρα, κάθε λουλουδί φαίνεται να μου φωνάζει μια ιστορία που ζούσαμε μαζί. Σας θυμάμαι σαν κομμάτι της ψυχής μου και, αν και μακριά, η σκέψη μου γυρίζει συχνά στα αγαπημένα μου βιώματα. Είστε η ρίζα που με κρατάει όρθια, έστω και αν τα πόδια μου βαδίζουν σε άλλες στεριές... Σας κουβαλώ μαζί μου, σαν ένα βιβλίο μνήμης, τις χαρές, τις λύπες, τα όνειρα...

Είναι το χωριό μου που κάνει τη ζωή μου πλουσιότερη και πιο σημαντική. Σας αγαπώ και είμαι ευγνώμων για το χωριό που με γέννησε και για κάθε στιγμή που πέρασα και μεγάλωσα εκεί...

Με αγάπη,

Χριστίνα Καλαμπάκα Ράλλη

ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΥΘΡΟ ΣΤΑΥΡΟ

Όπου η ανάγκη υπάρχει, η ανθρωπιά περισσεύει

Όταν μια εταιρεία ευαισθητοποιείται για τα κοινωνικά προβλήματα και για χρόνια κάνει πράξη την αλληλεγγύη χωρίς τυμπανοκρουσίες, αξίζει την αναγνώριση και την επιβράβευση.

Στις αρχές Φλεβάρη στο Δημοτικό Θέατρο Μυτιλήνης βραβεύτηκε η Μεταφορική Καλλονής από τον Ερυθρό Σταυρό για το κοινωνικό έργο που εδώ και πολλά χρόνια επιτελεί μεταφέροντας αφιλοκερδώς ανθρωπιστική βοήθεια σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, όπου και αν χρειαστεί. Κι επειδή πίσω από την απρόσωπη εταιρεία βρίσκονται άνθρωποι αθηνοί μιλήσαμε με τον πρόεδρο της Μεταφορικής, τον Μεσοτοπιτή **Γρηγόρη Γεωργ. Βασιλά**. Ο Γρηγόρης είναι στο επάγγελμα παιδιόθεν, αφού κατάγεται από οικογένεια αυτοκινητιστών και μας εξήγησε ότι οι μέτοχοι της εταιρείας με ανθρωπισμό χρόνια τώρα προσπαθούν να βοηθήσουν το συνάνθρωπο σε κάθε περίπτωση φυσικής καταστροφής ή άλλης αιτίας, όπου αυτό τους ζητηθεί από τους εκάστοτε φορείς αποτελώντας έναν κρίκο στην αλυσίδα της αλληλεγγύης.

Εμείς τους συγχαίρουμε και ευχόμαστε υγεία και καλή δύναμη στο έργο τους!

Άντζελα Κοντού

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ «ΜΕΣΟΤΟΠΟΣ»

Μετά από ομόφωνη απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του πολιτιστικού συλλόγου Μεσοτόπου «Ο Μεσότοπος» αποφασίστηκε η φετινή ακύρωση του καρναβαλιού και των αποκριάτικων εκδηλώσεων λόγω πένθους και ως ένδειξη σεβασμού στη μνήμη των αγαπημένων μας νέων ανθρώπων που χάθηκαν πρόωρα και αναπάντεχα από κοντά μας.

Σε έναν τόπο με ανθρώπους δεμένους όπως ο Μεσότοπος, κάθε απώλεια κλονίζει την κοινωνία του και δυναμώνει την ενσυναίσθηση των ανθρώπων του.

Ευχόμαστε για φέτος σε όλους καλό Τριώδιο και καλή επιτυχία στα καρναβαλικά δρώμενα του νησιού μας.

Του χρόνου με το καλό στον Μεσότοπο θα ανταμώσουμε και θα ξεφαντώσουμε!!!

Με εκτίμηση,
η πρόεδρος του πολιτιστικού συλλόγου Μεσοτόπου
Αθηνά Πιρίνη

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΑΟΜ

Η μεγάλη ομάδα του ΑΟΜ συνεχίζει δυναμικά! Η προγραμματισμένη κοπή πίτας δεν έγινε, λόγω του τραγικού συμβάντος του χαμού του Λουκά Βακάλη.

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 04/02 ένα μίνι τουρνουά ποδοσφαίρου στο γήπεδο Μεσοτόπου με τις ακαδημίες Ερεσού και Καλλωνής.

Η Ακαδημία Μεσοτόπου νίκησε και στον αγώνα με την Καλλωνή και στον αγώνα με την Ερεσό. Οι προπονήσεις και η προσπάθεια συνεχίζονται!

Στους δύσκολους καιρούς που περνάμε η συνδρομή όλων είναι απαραίτητη για να μπορεί ο Σύλλογος να συνεχίζει σταθερά την πορεία του. Ευχαριστούμε πολύ τα μέλη μας που στηρίζουν τη συλλογική δράση και πληρώνουν τη συνδρομή τους (συνδρομή μέλους 20€, συνδρομή μόνο για εφημερίδα 15€, συνδρομή εξωτερικού 50€).

Σας υπενθυμίζουμε ότι μπορείτε να τακτοποιήσετε τη συνδρομή σας ερχόμενοι στο Σύλλογο κάθε Δευτέρα 18.00-21.00 μ.μ. (210 9707417).

Επίσης μπορείτε να καταθέσετε τη συνδρομή σας στην Τράπεζα Πειραιώς GR16 0172 0660 0050 6604 5290 408 (Σύλλογος Μεσοτοπιτών). Παρακαλείσθε να ενημερώνετε τον ταμία, Μπάμπη Καρδάρη, για την κατάθεσή σας στο τηλ. 6945322547.

(Ο παλιός λογαριασμός στην Alpha Bank δεν ισχύει πια.)

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33, ΔΑΦΝΗ, 172 37 ΑΘΗΝΑ | ΤΗΛ.: 210 9707417 FAX: 210 9762595
www.mesotopites.weebly.com | e-mail: anagenme@gmail.com

Υπεύθυνη έκδοσης: Άντζελα Κοντού

Συντακτική ομάδα:

Σταυρούλα Βαλελή, Ελευθερία Κωσταντή, Έλενα Παπαδοπούλου,

Χρήστος Πούλος, Αρτέμης Φιλιππίδης, Ευαγγελία Χυδεριώτου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ: ΕΛ. Ι. ΚΑΡΤΕΡΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΝΙΚΑΙΑΣ 10, 104 34 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ.: 210 88.26.392, FAX: 210 88.20.655, peritechnon@yahoo.gr

Η Συντακτική ομάδα δικαιούται να συντέμνει, να τροποποιεί ή να απορρίπτει κείμενα προς δημοσίευση, ολόκληρα ή μέρος αυτών, αν είναι αντίθετα προς το καταστατικό του Συλλόγου ή τον κανονισμό της εφημερίδας και εάν κρίνει ότι μπορεί να προκαλέσουν προβλήματα στις σχέσεις των μελών και στις σχέσεις με τρίτους. Όλα τα προς δημοσίευση κείμενα πρέπει να υπογράφονται από τους συντάκτες τους και θεωρείται δεδομένο ότι εκφράζουν τις προσωπικές τους απόψεις.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΑΡΤΕΜΗ ΓΙΑΝΝΙΤΣΑΡΟ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΤΑΙ Η ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΟΝΤΟΥ

Δεν είχα την τύχη να τον γνωρίσω προσωπικά, παρά μόνο αποσπασματικά και έμμεσα. Μέσα από τις διηγήσεις του πατέρα μου και της θείας μου, που τον έζησαν στα παιδικά τους χρόνια στα Χωραφούδια. Από τα κατά καιρούς άρθρα του στα Αιολικά Νέα, στα περισσότερα των οποίων περιγράφει γλαφυρά την καθημερινή ζωή στον Μεσότοπο. Μέσα από το περίφημο ημερολόγιο με τη χλωρίδα της Λέσβου που είχε με μεράκι επιμεληθεί. Μελετώντας τα πρώτα φύλλα της εφημερίδας μας, που εκείνος έστησε από την αρχή κρατώντας την αρχισυνταξία της για τα πέντε πρώτα χρόνια.

Στο παρόν αφιέρωμα στη μνήμη του, όλοι μαζί θα θυμηθούμε, θα μάθουμε, θ' ανακαλύψουμε ποιος ήταν. Πόσο σημαντικός άνθρωπος υπήρξε και πώς το πέρασμά του από αυτή τη ζωή ενέπνευσε, επηρέασε και σημάδεψε και άλλους ανθρώπους.

Ο κύριος Αρτέμης Γιαννίτσαρος.

ΜΕ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ ΘΥΜΑΜΑΙ...

Με συγκίνηση θυμάμαι...
τον Αρτέμη Γιαννίτσαρο

Ένας ακόμα αγαπητός και άξιος συμπατριώτης μας άφησε μια άδεια θέση στην καρδιά μας.

Ήταν άνθρωπος διακριτικός, χαμηλών τόνων, με άριστη μόρφωση. Με κρατική υποτροφία σπούδασε φυσιογνωστικές επιστήμες στη Σχολή Φυσικών και Μαθηματικών Επιστημών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, όπου εκπόνησε και τη διδακτορική του διατριβή.

Ήταν καθηγητής της Συστηματικής Βοτανικής στο Τμήμα Βιολογίας, Διευθυντής του Βοτανικού Κήπου του ίδιου Πανεπιστημίου και τέλος ομότιμος καθηγητής. Ασχολήθηκε με την έρευνα της χλωρίδας της Ελλάδας και δίδαξε μαθήματα της ειδικότητάς του (1964-2005). Ήταν μέλος του Δ.Σ. της «Ελληνικής Εταιρίας Προστασίας της Φύσης» επί πολλά χρόνια και Πρόεδρος της επί μία δεκαετία. Δημοσίευσε πολλές σχετικές μελέτες σε επιστημονικά βιβλία, ξένα περιοδικά και πρακτικά συνεδρίων.

«...ΠΕΤΑΞΕΣ ΚΙ ΕΣΥ ΣΑ ΣΤΕΡΙΑΝΟ ΠΟΥΛΙ ΜΑΚΡΙΑ...»

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΒΑΚΑΛΗΣ
Πρόεδρος ΟΛΣΑ

Πέθανε ο Αρτέμης Γιαννίτσαρος, ο επιστήμονας, ο πανεπιστημιακός δάσκαλος, ο λογοτέχνης, ο άνθρωπος και ο λάτρης του Μεσοτόπου.

Καλό ταξίδι αγαπητέ μας Αρτέμη... Τώρα θα αγναντεύεις από τον Εξύμνο και πολύ ψηλότερα τον αγαπημένο σου Ποδαρά και τον Μεσότοπο που τόσο αγαπούσες...

Ο Αρτέμης Γιαννίτσαρος, ο Ομότιμος Καθηγητής του τμήματος Βιολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, γεννήθηκε το 1938 στον Μεσότοπο της Λέσβου. Το 1956 αποφοίτησε από το Α' Γυμνάσιο Αρρένων Μυτιλήνης και την ίδια χρονιά, μετά από εισαγωγικές εξετάσεις, γράφτηκε στο Φυσιολογικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών, από όπου αποφοίτησε το 1961 με βαθμό «Άριστα». Όλα τα χρόνια των σπουδών του στο Πανεπιστήμιο Αθηνών ήταν υπότροφος του Ι.Κ.Υ.

Ακολούθησε η στρατιωτική του θητεία, ενώ τον Μάιο του 1964 διορίστηκε ως βοηθός στο Εργαστήριο Συστηματικής Βοτανικής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Τον Δεκέμβριο του 1968 υπέβαλε τη διδακτορική του διατριβή με τίτλο «Συμβολή εις την γνώσιν της χλωρίδος και βλάστησως της νήσου των Κυθέρων» και τον Μάιο του 1969 αναγορεύθηκε διδάκτωρ με βαθμό «Άριστα». Το 1971 μετατάχθηκε σε θέση Επιμελητή του Βοτανικού Μουσείου του Πανεπιστημίου Αθηνών. Στη θέση αυτή παρέμεινε μέχρι τον Ιούλιο 1982, οπότε μετά την εφαρμογή του Νόμου-Πλάσιου για τα Α.Ε.Ι. εντάχθηκε σε θέση Λέκτορα του Τομέα Οικολογίας και Ταξινόμικης, του Τμήματος Βιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ακολούθησαν οι εκλογές του στις βαθμίδες του Επίκουρου Καθηγητή (1986), του Αναπληρωτή Καθηγητή της Συστηματικής Βοτανικής (1991) και του Καθηγητή (2005).

Αφουηρέτησε από το Πανεπιστήμιο Αθηνών τον Αύγουστο του 2005 έχοντας ολοκληρώσει μία συνεπή εκπαιδευτική και ερευνητική θητεία σαράντα ενός ετών. Στη διάρκεια της ακαδημαϊκής του θητείας ασχολήθηκε με την εκπαίδευση χιλιάδων φοιτητών του Φυσιολογικού, Βιολογικού και Φαρμακευτικού Τμήματος. Καθοδήγησε την εκπόνηση διπλωματικών εργασιών φοιτητριών και φοιτητών του Τμήματος Βιολογίας και συμμετείχε σε τριμελείς συμβουλευτικές

επιτροπές διδακτορικών διατριβών, σε αρκετές από αυτές ως επιβλέπων. Έχει γράψει σειρά φοιτητικών βιβλίων, βοηθημάτων και εργαστηριακών οδηγιών.

Ερευνητικά ασχολήθηκε με τη μελέτη της χλωρίδας διαφόρων περιοχών της Ελλάδας. Ασχολήθηκε επίσης με τη μελέτη της επιγενοπούς χλωρίδας της Ελλάδας και της χλωρίδας ανθρωπογενών και ανθρωποεπηραζόμενων βιοτόπων. Έχει δημοσιεύσει πολλές πρωτότυπες ερευνητικές εργασίες σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά και έχει πλήθος ανακοινώσεων σε ελληνικά και διεθνή συνέδρια.

Για πολλά χρόνια ήταν μέλος του Δ.Σ. και από τον Απρίλιο του 1990 μέχρι τον Ιανουάριο του 1999, Πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Προστασίας της Φύσης, της παλαιότερης περιβαλλοντικής οργάνωσης της Ελλάδας.

Επίσης για μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν ο Διευθυντής του Βοτανικού Κήπου του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, του παλαιότερου βοτανικού κήπου από τη σύσταση του Ελληνικού Κράτους.

Συμμετείχε ως συνεργάτης στη συγγραφική ομάδα δύο τόμων της Εκπαιδευτικής Εγκυκλοπαιδείας της Εκδοτικής Αθηνών. Έχει γράψει ακόμη εκλαικούμενα, επιστημονικά κείμενα σε εφημερίδες και επετηρίδες της πατρίδας του, της Λέσβου, ενώ είχε την ευθύνη της έκδοσης στα «Μεσοτοπικά Νέα» έντυπο του συλλόγου του τόπου καταγωγής του την πρώτη πενταετία (1977-1982).

Από τα εφηβικά του χρόνια ασχολήθηκε με τη λογοτεχνία και την ποίηση. Έχει συγγράψει λογοτεχνικά και λαιογραφικά κείμενα και ποιήματα. Το 2015 εκδόθηκε η πρώτη ποιητική του συλλογή με τίτλο «Μικρή αυλή με τη ροδιά».

Το ποίημα «Τα καϊκία» που είχε εμπνευστεί το μακρινό 1955, σε ηλικία 17 ετών, δείχνοντας από τότε την ευαισθησία του...

*Σα θαλασσοπούλια ξεπετάξαν
ψες το βράδυ
και μ' ολάνοιχτα πανιά στο λίγο αγέρα
κίνησαν αργοί, βουβοί διαβάτες
στο σκοτάδι,
τα θλιμμένα τα καϊκία,
πού 'ρθε σιγανά και σκέπασε τη μέρα.
Κι άφησαν μονάχη πάλη*

Ασχολήθηκε από νεαρή ηλικία με την λαιογραφία της Λέσβου, τη λογοτεχνία και την ποίηση. Άνθρωπος δραστήριος, διακριτικός, χαμηλών τόνων, αγαπητός σε όλους. Είχα την τύχη να τον γνωρίσω από κοντά και θα πω αδιαστακτα ότι τέτοιοι άνθρωποι είναι λίγοι σήμερα, δυστυχώς.

Μου εμπιστεύτηκε την εικονογράφηση της ποιητικής του συλλογής: «Μικρή αυλή με τη ροδιά». Σπάνιος φορές εργάστηκα με τόσο καλή διάθεση. Μου έδωσε τα κείμενά του και μου έδειξε εμπιστοσύνη. Ούτε υποδείξεις, ούτε σχόλια. Μου είπε με τον δικό του τρόπο «εσύ γνωρίζεις». Αν και είχα ασχοληθεί με πολλά παρόμοια θέματα έως τότε, αυτή ήταν η μοναδική φορά που ένιωσα πραγματική ευχαρίστηση με τη συνεργασία μας.

Με συγκίνηση θυμάμαι... και είμαι σίγουρη, πως άνθρωποι όπως ο Αρτέμης εξακολουθούν και έχουν στην ψυχή τους την ίδια γαλήνη και ηρεμία για πάντα. Η απώλεια τέτοιων ανθρώπων είναι «ατύχημα», ειδικά στη σημερινή μας ζωή.

Όσο κυλά ο χρόνος, όλο και λιγότεροι απομένουν...

*τη μικρήν αγκάλη
σα γλαροφωλιά απ' τη θάλασσα
δαρμένη,
βράχοι μόνο συντροφιά
στο έρημο ακρογιάλι,
μα στις αμμουδιάς τα φύκια
άσβηστη του γυρισμού η ελπίδα μένει.
Πέταξες κι εσύ σα στεριανό πουλί
μακριά μου
κι άφησες σαν ψεύτικο ακρογιάλι
τώρα
αμμουδιές και σκορπισμένα φύκια
στην καρδιά μου
με σβησμένες τις ελπίδες
να γυρίσεις σαν θα σ' εύρισκαν
η μπόρα.
Αχ! Ας ήμουν ρηραγμένο,
μαύρο περιγιάλι,
ν' απαντέχω κάποιες βάρκες
να γυρίσουν,
καρβάκι εσύ να 'ρχόσουν ένα βράδυ,
πάλη
την καρδιά μου σαν αχτίδες
τ' αναμμένα σου φανάρια να
φωτίσουν.*

Έπρεπε να περάσουν πάνω από 60 χρόνια για να εκδώσει, παρακινούμενος ουσιαστικά από φίλους και γνωστούς λογοτέχνες που διέκριναν την αξία του, τη «Μικρή αυλή με τη ροδιά» σε εικονογράφηση της ζωγράφου και προέδρου της Λεσβιακής Παροικίας, Καίτης Μεσσινέζη, τα πενήντα οκτώ ποιήματα που μοιράστηκε στη δύση της ζωής του, με όλους μας αποκαλύπτοντας έτσι ποιος κρυβόταν πίσω από τον Α. Εξυμνιώτη, όπως υπέγραφε τόσα χρόνια... Τα πενήντα απ' αυτά, είχαν γραφεί στα πρώτα εφηβικά του χρόνια, μαθητής ακόμα στη Μυτιλήνη. Τα υπόλοιπα, όντας καθηγητής της Συστηματικής Βοτανικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και Διευθυντής του Βοτανικού Κήπου του ίδιου Πανεπιστημίου.

*...μικρές χαρές μου πρώτες,
Ας ήτανε σαν τότες,
Που ήμαστε παιδιά;...*

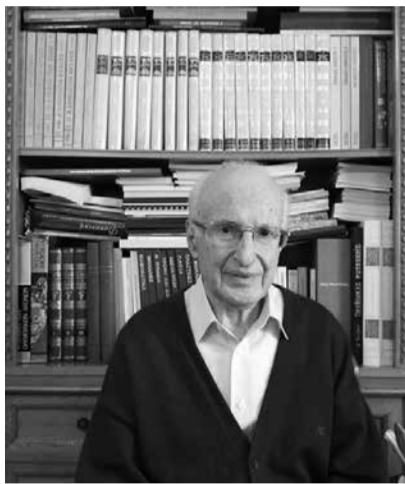
ΕΝΑΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΗΣ

ΜΥΡΣΙΝΗ ΚΟΝΤΟΥ-ΚΑΡΚΑΝΗ
Συντ/ούχος Εκπαιδευτικός

Λίγο πριν φύγει το 2023 αποχαιρέτισαμε έναν σπουδαίο Μεσοτοπίτη, έναν σεμνό και άξιο επιστήμονα, που τίμησε το μικρό και απόμερο χωριό του, τον Αρτέμη Γιαννίτσαρο.

Ένα μικρό χωριάτοπουλο, χαμηλών τόνων και εσωστρεφές, ξεκινά από το φτωχικό χωριό του, στις αρχές της δεκαετίας του '50, για ένα ταξίδι δύσκολο, μα συναρπαστικό, γεμάτο όνειρα και φιλοδοξίες.

Ήταν μια εποχή, που η Ελλάδα μόλις είχε βγει από καταστρεπτικούς πολέμους. Η ελληνική επαρχία ήταν γεμάτη πληγές, λαβωμένη από τους πολέμους και τις εμφύλιες διαμάχες. Η οικονομική ανέχεια, η απομόνωση των χωριών, η έλλειψη μόρφωσης των γονιών που κυριαρχούσαν, έκοβαν τα φτερά των νέων ανθρώπων, που λαχταρούσαν να ανοίξουν τους ορίζοντές τους.

Ο Αρτέμης ήταν ο πρώτος που τόλμησε και άνοιξε τον δρόμο της μόρφωσης και σε μια σειρά άλλους νέους του χωριού μας, που ακολούθησαν. Και για μένα, που μετά από λίγα χρόνια τέλειωνα το Δημοτικό, το τοιμηρό γειτονόπουλο από τα Χωραφούδια, στάθηκε το προσωπικό μου πρότυπο, ο καθοδηγητής μου.

Θυμάμαι, είχε τελειώσει το εξατάξιο τότε Γυμνάσιο Αρρένων Μυτιλήνης, όταν εγώ ξεκινούσα τον δικό μου αγώνα και μη μπορώντας να προμηθευτώ τα βιβλία του Γυμνασίου μου πρόσφερε τα δικά του, με ένα πλήθος σημειώσεις μέσα, που

αποδείχθηκαν πολύτιμες για τις μαθητικές μου επιδόσεις και τον ευγνωμονώ για αυτό. Τα παιδιά της επαρχίας τότε είχαμε να παλέψουμε με πολλούς δαίμονες, στην προσπάθειά μας να μορφωθούμε και να διακριθούμε. Δεν ήταν μόνο οι οικονομικές δυσκολίες. Ήταν και ο ανταγωνισμός με τα παιδιά της πόλης, που σπούδάζαν με όλες τις ανέσεις.

Έτσι και ο μικρός Αρτέμης, μετά το Γυμνάσιο Μυτιλήνης, αποχαιρέτά τον φτωχικό τόπο του, ανοίγει τα φτερά του και ταξιδεύει στην πρωτεύουσα, για να πραγματοποιήσει τα όνειρά του. Φοιτά στη Φυσικομαθηματική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, με κρατική υποτροφία και μπροστά του ανοίγεται μια λαμπρή καριέρα! Όμως αυτή η καριέρα δεν του χαρίστηκε. Χρειάστηκε πολύς αγώνας, επιμέλεια και μελέτη.

Θυμάμαι, οι χωριανοί τον παρεξηγούσαν, γιατί όταν ερχόταν στο χωριό του τις διακοπές, κλεινόταν στο σπίτι του και διάβαζε. Δεν διασκέδαζε, ούτε γύριζε με παρέες, όπως οι άλλοι νέοι του χωριού. Θυμάμαι κάποιες φορές μόνο να βγαίνει βόλτα στα «παγκάκια» με τον εξάδελφό του τον Παναγιώτη Βουδούρη (τον γιό του Λυρά), που κι αυτός, πρέπει να το πούμε, ήταν από τους πρώτους νέους του χωριού, που σπούδασαν τα χρόνια εκείνα.

«Θα πάθει αυτό το παιδί, από το πολύ διάβασμα», έλεγαν οι χωριανοί,

ασυνήθιστοι να βλέπουν τόση προσήλωση στο στόχο από ένα νέο παιδί. Από το δημοτικό ακόμα είχε διακριθεί, όχι μόνο για την επιμέλεια και την άριστη επίδοση στα μαθήματα, αλλά και τη σεμνότητα και την υψηλή αίσθηση του καθήκοντος που τον διέκρινε.

«Όλα τα κορίτσια του σχολείου, ήταν ερωτευμένα μαζί του...», όπως μου είπε η μεγάλη μου αδελφή, που ήταν συμμαθήτριά του στο σχολείο και τον θυμόταν με αγάπη. Όμως αυτός, προσηλωμένος όπως είπαμε στον στόχο του, δεν είχε την πολυτέλεια να ασχολείται με τα κορίτσια. Εσωστρεφής και ρομαντικός όμως όπως ήταν, βρίσκει διέξοδο και αποκούμπι από τα εφηβικά του ακόμα χρόνια στην ποίηση. Μια ποίηση γεμάτη φυσιολατρεία και αγάπη στον γενέθλιο τόπο του, όπου εκφράζει και τα πρώτα ερωτικά του σκιρτήματα. «Μια κατάθεση ψυχής», όπως τα χαρακτηρίζει ο ίδιος στην μοναδική ποιητική συλλογή, που εξέδωσε το 2015, με τίτλο «Μικρή αυλή με τη ροδιά». Είχε προηγηθεί βέβαια η δημοσίευση πλήθους μοναχικών ποιημάτων σε διάφορα έντυπα με υπογραφή το ψευδώνυμο «Εξυμνιώτης», από το ομώνυμο βουνό του Μεσοτόπου.

Κάτι άλλο, που τον χαρακτηρίζει, όχι μόνο στα νεανικά του χρόνια, αλλά που τον ακολουθεί σε ολόκληρη τη ζωή του, είναι η ασίγηστη νοσταλγία για το νησί και το μικρό, αλλά μαγικό χωριό του.

Να πώς την εκφράζει ο ίδιος. (Νοσταλγία ψυχής, Αθήνα 14-4-1979)

Τόσα χρόνια μακριά απ' το νησί μου,
τόσα χρόνια
πίκρες, πόνοι χτυπούν το κορμί μου
στα μαλλιά πέσαν χιόνια.

Κι η ψυχή μου, που λιώνει και σβήνει
κι η ψυχή μου
λαχταρά πώς να βρει τη γαλήνη
στο πανώριο νησί μου.

Η λαχτάρα αυτή του «Νόστου», τον διακατέχει σε όλη του τη ζωή, μέχρι τα γεράματα. Παρ' όλα τα αξιώματα και τους τίτλους που απολαμβάνει και που δικαιώνουν τους αγώνες του, δεν ξεχνά το ταπεινό χωριό από το οποίο ξεκίνησε. Καταξιωμένος καθηγητής Συστηματικής Βοτανικής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Διευθυντής του Βοτανικού Κήπου του ίδιου Πανεπιστημίου. Μέλος και Πρόεδρος επί σειρά ετών της Εταιρίας Προστασίας της Φύσης. Ερευνητής της ελληνικής και λεσβιακής κληρονομιάς με πλήθος δημοσιεύσεις σε έντυπα, ανακοινώσεις σε επιστημονικά συνέδρια κ.ά.

Γνωρίζοντας λοιπόν και εγώ και διαπιστώνοντας από τις συζητήσεις που κάναμε κατά καιρούς αυτή τη βαθιά νοσταλγία, σκέφτηκα κατά τον εξόδιο αποχαιρέτισμό, να μεταφέρω και να αποθέσω στη σωρό του -μέσω της ανιψιάς του- συμβολικά μια μικρή απολιθωμένη πέτρα από τις παραλίες του χωριού μας για να τον συνοδεύει στο αιώνιο ταξίδι του.

Η ΣΧΕΣΗ ΜΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΤΕΜΗ

ΠΑΝΟΣ ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ

Συνταξιούχος καθηγητής Κλασικής Αρχαιολογίας στο ΕΚΠΑ

Τον Αρτέμη τον γνώρισα το 1961, όταν για πρώτη φορά ήλθα από το χωριό στην Αθήνα, μαθητής της Δευτέρας Δημοτικού. Τα σπίτια μας ήταν πηλά-πηλά, Διστόμου 15 και 17 στον Υμηττό. Αυτό που θυμάμαι πολύ καλά ήταν η τρυφερότητα που μου έδειχναν οι γονείς και η αδελφή του η Αγγελική, όποτε πήγαινα εκεί, αλλά δεν με άφηναν να κάνω φασαρία... γιατί ο Αρτέμης διάβαζε! Έτσι, ο Αρτέμης ήταν για τα άγουρα παιδικά μου μάτια τουλάχιστον κάτι διαφορετικό.

Όταν ο πατέρας μου με έπαιρνε στην οικοδομή και δουλεύαμε μέσα στα κρύα του χειμώνα, δεν έχανε ευκαιρία να μου επισημάνει: Τι προτιμάς, να είσαι έτσι όλη σου τη ζωή ή να μορφωθείς σαν τον Αρτέμη και να εργάζεσαι σε ζεστό γραφείο με καθοριφέρ! Έτσι, σιγά-σιγά ο Αρτέμης έγινε για μένα... πρότυπο.

Αργότερα μετακομίσαμε και καθήκαμε. Όταν όμως βλέπαμε, ιδίως στις 25 Ιανουαρίου, του Αγίου Γρηγορίου που τους επισκεπτόμαστε για τη γιορτή του πατέρα του, πάντα καθόμασταν πηλά-πηλά, ως οι πιο γραμματισμένοι, και συζητούσαμε τα δικά μας, ρωτώντας με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις σπουδές και την πρόδοό μου.

Όταν μπήκα στο Πανεπιστήμιο θυμάμαι ότι έλαβα ένα πολύ θερμό τηλεφώνημα εκ μέρους του, όταν δε γίναμε συνάδελφοι, έδειξε μεγάλο ενθουσιασμό. Πάντα με αντιμετώπιζε σαν έναν νεαρότερο, που κατά κάποιον τρόπο ακολουθεί τα βήματά του.

Στην παράλληλη πορεία μας στο ΕΚΠΑ, αν και σε διαφορετικούς χώρους, είχαμε συχνή επικοινωνία, γιατί στις μελέτες μας αντιμετωπίζαμε και αρκετά

ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος. Όταν εκείνος μελετούσε π.χ. ένα φυτό, ήθελε να ξέρει τις παραστάσεις του στην αρχαία ελληνική τέχνη. Πάντοτε μεθοδικός και συγκροτημένος επιστήμονας. Κι εγώ τον ρωτούσα για τις σημερινές ονομασίες αντίστοιχων διακοσμητικών θεμάτων της αγγειογραφίας, που με απασχολούσαν. Δεν αφήναμε όμως ποτέ την ευκαιρία να αναφερθούμε στο χωριό και στον σύλληγο, να μου μιλήσει για ένα καινούργιο ποίημά του ή για τις ειδικές έρευνες σχετικά με φυτά της Λέσβου. Ιδιαίτερως τη χρονιά που ετοιμάζε και επιμελήθηκε το ημερολόγιο του συλλόγου με τα φυτά της περιοχής μας, μιλούσαμε σχεδόν καθημερινά, επιζητώντας την άποψή μου για τις αισθητικές επιλογές του.

Με τη συνταξιοδότησή του, οι επαφές μας περιορίστηκαν στα τηλέφωνα. Όσο περνούσε ο καιρός, τόσο ένοιωθε μεγαλύτερη ανάγκη να αναφέρεται στο παρελθόν, σε αναμνήσεις από το χωριό, σε επαφές με παλιούς του φοιτητές ή για τις τιμές που είχε δεχθεί από τους συνεργάτες του.

Ο Αρτέμης υπήρξε ένας άνθρωπος ήπιος, σεμνός και ουσιαστικός. Πολυσχιδής και ευρύτητα προβληματισμένος διανοούμενος, φρόντιζε να διαχειρίζεται τα πράγματα χωρίς τυμπανοκρουσίες και πάντοτε επ' αγαθώ. Και σε κάθε πτυχή της δραστηριότητάς του είχε μόνιμα στο πίσω μέρος του μυαλού του, τον τόπο του, τον τόπο όλων μας, το χωριό όπου αντικρίσαμε για πρώτη φορά το φως και που μας έδωσε τα πρώτα φώτα στα παιχνίδια, στις παρέες και στα γράμματα, όσο μακριά και αν τελικά φθάσαμε!

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΑΡΤΕΜΗ ΓΙΑΝΝΙΤΣΑΡΟ

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ ΜΝΗΜΗ ΑΡΤΕΜΗ ΓΙΑΝΝΙΤΣΑΡΟΥ

ΜΑΡΙΟΣ ΚΟΝΤΕΛΛΗΣ
Πρώην υπεύθυνος των Μεσοτοπικών Νέων

Ο ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ - Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ - Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Ο Αρτέμης Γιαννίτσαρος γεννήθηκε στον Μεσότοπο το 1938. Τον γνώρισα το 1956 (ήμουν 4 χρονών). Ήρθε απ' το χωριό για να δώσει εξετάσεις στο Πανεπιστήμιο. Έμεινε λίγο καιρό στο σπίτι μας. Η γιαγιά μου, Μαγδαληνή Καρτέρη ήταν θεία και νονά του. (Στο σπίτι έμενε, για τον ίδιο λόγο, και ο εξάδελφός του Παναγιώτης Χ. Βουδούρης).

Έπρεπε να περάσει οπωσδήποτε στο Πανεπιστήμιο. Ο πατέρας του, ο μαρμπα-Γρηγόρης, ήταν απόλυτα ειλικρινής μαζί του. «Παιδί μου, αν δεν περάσεις φέτος, δεν μπορώ να σε κρατήσω στην Αθήνα άλλον ένα χρόνο για να ξαναδώσεις. Θα γυρίσεις στο χωριό να μάθεις μια τέχνη να ζήσεις.» Ευαίσθητος και φιλότιμος καθώς ήταν, ο Αρτέμης έπεσε με τα μούτρα στο διάβασμα. Διάβαζε σχεδόν 20 ώρες το 24ωρο. Θυμάμαι μια φορά λιποθύμησε από το άγχος, την κούραση και την αϋπνία. Η γιαγιά Μαγδαληνή τον μάλωσε: «Αν είναι ν' αρρωστήσεις, τι να τα κάνεις τα γράμματα, γιε μου;»

Πέρασε στο Πανεπιστήμιο, στο Φυσιολογικό Τμήμα της Φυσιολογίας. Σαν φοιτητής πια μετακόμισε σε δικό του χώρο για να μελετά απερίσπαστος την αγαπημένη του επιστήμη. Με τη δουλειά του, την αγάπη του για την επιστήμη του κατάφερε να πάρει υποτροφία από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών. Αποφοίτησε το 1961 με άριστα. Μετά τον στρατό υπέβαλλε διδακτορική διατριβή «Συμβολή εις την γνώσιν της χλωρίδος και βλάστησης της νήσου των Κυθίων» και το 1969 αναγορεύθηκε διδάκτωρ.

Το 1971 ανέλαβε τη θέση του επιμελητή του Βοτανικού Μουσείου του Πανεπιστημίου Αθηνών, θέση που κράτησε μέχρι το 1982, οπότε εντάχθηκε σε θέση Λέκτορα του Τομέα Οικολογίας και Ταξινόμησης

του τμήματος Βιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το 1986 εκλέχθηκε Επίκουρος καθηγητής. Το 1991 αναπληρωτής καθηγητής της συστηματικής βοτανικής και το 2005 ομότιμος καθηγητής του τμήματος Βιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Συνταξιοδοτήθηκε το 2005 ύστερα από 41 χρόνια εκπαιδευτικής και ερευνητικής θητείας.

Κατά τη διάρκεια της θητείας του, εκτός από την εκπαίδευση φοιτητών, έγραψε σειρά φοιτητικών βιβλίων. Ασχολήθηκε με τη μελέτη της χλωρίδας πολλών περιοχών της Ελλάδας και φυσικά της Λέσβου. Δημοσίευσε ερευνητικές εργασίες σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά.

Ήταν για πολλά χρόνια μέλος του Δ.Σ. της Ελληνικής Εταιρείας Προστασίας της Φύσης και από το 1990 μέχρι το 1999 Πρόεδρος της Εταιρείας. Υπήρξε για πολλά χρόνια Διευθυντής του Βοτανικού κήπου του Πανεπιστημίου Αθηνών. Είχε την ευθύνη έκδοσης της εφημερίδας του Συλλόγου μας «Μεσοτοπικά Νέα», από την ίδρυσή της το 1977 μέχρι το 1982.

Ο Αρτέμης Γιαννίτσαρος από έφηβος είχε την έφεση στη λογοτεχνία. Υπήρξε σπουδαίος και ευαίσθητος ποιητής. Το 2015, με προτροπή φίλων του λογοτεχνών, όπως ο Δημήτρης Νικορέτζος και ο Κώστας Βαλέτας εξέδωσε την ποιητική του συλλογή «Μικρή αυλή με τη ροδιά», που περιλαμβάνει ποιήματά του 60 χρονών. Κατά τον Νικορέτζο «Ο Αρτέμης Γιαννίτσαρος θα μπορούσε να θεωρηθεί επίγονος της ύστερης Λεσβιακής Ανοιξης, που άνθισε στο νησί στις πρώτες δεκαετίες του μεσοπολέμου».

Ο Αρτέμης λάτρευε τον Μεσότοπο και τον Ποδάρη. «Στον Μεσότοπο κατοικούν οι θεοί μου» έγραψε παραφράζοντας τον στίχο του Πορφύρα. Τα τελευταία χρόνια αντιμετώπισε σοβαρά προβλήματα υγείας.

Έφυγε ήσυχος όπως έζησε, κρατώντας το χέρι της συζύγου του, της αγαπημένης του Άννας, αφήνοντας στην επιστήμη δυσαναπλήρωτο κενό και σε μας λύπη και καμάρι.

Αρτέμη Γιαννίτσαρε, δικέ μας Αρτέμη, καλό σου ταξίδι.

Στη μνήμη του Αρτέμη Γιαννίτσαρου, δημοσιεύουμε ένα χαρακτηριστικό ποίημά του, που έγραψε στην Αθήνα στις 19/04/1979:

Μικρή αυλή με τη ροδιά

Μικρή αυλή με τη ροδιά
και τον ποθύν ασβέστη
πάντα «Χριστός Ανέστη»
σαν ήμασταν παιδιά!

Μικρή αυλή με τη ροδιά
και τα μαβιά ζουμπούλια
μας χαιρετούσε η Πούλια
απ' τα ψηλά κλαδιά.

Μικρή αυλή με τη ροδιά
και τ' άσπρα της παρτέρια,
Ήλιοι πολλοί κι Αστέρια
σαν ήμαστε παιδιά!

Μικρή αυλή με τη ροδιά,
καλή, γλυκιά Μανούλα,
νερό σε κρύα βρυσούλα
κι ολόχαρη ευωδιά.

Μικρή αυλή με τη ροδιά,
μικρές χαρές μου, πρώτες,
ας ήτανε σαν τότες
που ήμαστε παιδιά!

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΑΡΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΣΟΦΙΑ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ
Ομότιμη Καθηγήτρια Οικοφυσιολογίας Φυτών,
Τμήμα Βιολογίας, ΕΚΠΑ

Ο Αρτέμιος Γιαννίτσαρος για όλες και όλους εμάς που τον γνωρίσαμε να διδάσκει το μάθημα της «Συστηματικής Βοτανικής» στο Τμήμα Βιολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ) ήταν και θα είναι για πάντα ο δάσκαλός μας.

Ήταν ένας καθηγητής χαμηλών τόνων, χωρίς επάρσεις αλλά καθώς μεγαλώναμε, καταλαβαίναμε ότι ήταν μια προσωπικότητα με πολλές γνώσεις, ευρύτερα ενδιαφέροντα, μεγάλη ευγένεια και ιδιαίτερες ευαισθησίες. Υπηρετήσε την τριτοβάθμια εκπαίδευση για 41 χρόνια. Ήταν ο καθηγητής με το απαιτητικό γνωστικό αντικείμενο «Συστηματική Βοτανική».

Το αντικείμενο βασίζεται σε γνώσεις που σχετίζονται με τα δομικά χαρακτηριστικά των φυτών, τη διαφοροποίηση, την ανάπτυξη, την ταξινόμηση κατάταξη, την ονοματολογία, τη φυλογένεση και την κατανόηση των εξελικτικών σχέσεων των φυτών, που σε τελική ανάλυση οδηγούν στη μελέτη και την αξιολόγηση της ποικιλότητας και της φυτογεωγραφίας. Μία από τις πιο ενδιαφέρουσες πτυχές στη διαδικασία ταξινόμησης κατάταξης των φυτικών οργανισμών -για να γίνεται κατανόηση η εξελικτική πορεία έμβιων οργανισμών και να μπορούν να συνεννοούνται και να επικοινωνούν οι επιστήμονες- είναι τα διάφορα «εργαλεία», όπως συστήματα ονοματολογίας, συλλογές φυτικού υλικού, βιβλία, κλειδές και βάσεις δεδομένων. Σε όλα αυτά έδωσε ώθηση με το έργο του ο Αρτέμης Γιαννίτσαρος μέχρι την αφυπηρέτησή του την 31^η Αυγούστου του 2005, όταν ολοκλήρωσε μια ακαδημαϊκή, ερευνητική και εκπαιδευτική πορεία τεσσάρων δεκαετιών και ανακηρύχθηκε Ομότιμος καθηγητής του ΕΚΠΑ.

Εγώ προσωπικά τον συνάντησα αρχικά στα φοιτητικά μου χρόνια ως διδάσκοντα στο εργαστήριο της Συστηματικής Βοτανικής. Μετά, κατά την εκπόνηση της διδακτορικής μου διατριβής στον Τομέα Βοτανικής, τα πήγαμε-έλα σε ανώτατα ιδρύματα του εξωτερικού και με τις αλληλαγές διαδοχικών νόμων για την ανώτατη παιδεία, τις πανεπιστημιακές δομές και τα προγράμματα σπουδών, τον συναντούσα συχνά, σε όλες τις βαθμίδες

της εξέλιξης των μελών διδακτικού προσωπικού, στις Γενικές Συνελεύσεις του Τμήματος Βιολογίας του ΕΚΠΑ. Θυμάμαι πως πάντοτε ήταν τυπικός και δίκαιος. Ωστόσο, ως πιο σημαντικό θεωρώ να αναφέρω πως οποτεδήποτε χρειάστηκε τη βοήθειά του, στο πλαίσιο των ερευνητικών ενδιαφερόντων μου για την αναγνώριση κάποιου φυτού, ήταν πάντοτε πρόθυμος να βοηθήσει.

Το πνευματικό έργο των ανθρώπων παραμένει αθάνατο και διαθέσιμο, δηλώνοντας τη συνεισφορά τους στο πέρασμα του χρόνου. Αυτή ήταν και η συνεισφορά του Α. Γιαννίτσαρου στην εκπαίδευση και την αγωγή πολλών ανθρώπων. Εκτός από τις χιλιάδες φοιτητών και φοιτητριών (του Φυσιολογικού, του Βιολογικού και του Φαρμακευτικού Τμήματος του ΕΚΠΑ), κοντά του εκπαιδεύτηκαν οι άμεσοι συνεργάτες του και οι συνεργάτριές του, που στις μέρες μας θεραπεύουν δραστήρια την Ταξινόμηση και τη Συστηματική Βοτανική, διδάσκουν και μαθαίνουν νεότερους/ες να αγαπούν τη φύση, να αναγνωρίζουν τα μεσογειακά φυτά, να μελετούν τη χλωρίδα και τη φυτογεωγραφία της Ελλάδας.

Ο Αρτέμης Γιαννίτσαρος συμμετείχε σε πολλά συνέδρια τόσο με ανακοινώσεις του, όσο και με το έργο της ερευνητικής του ομάδας.

Με ιδιαίτερη συγκίνηση θυμάμαι τη συμμετοχή του σ' ένα συνέδριο της Ελληνικής Εταιρείας Βιολογικών Επιστημών το 2000, όπου Σάββατο βράδυ όταν ήταν η ώρα για την τελευταία ομιλία, από την κούραση της ημέρας όλοι και όλες ήθελαν πια να φύγουν. Τότε σηκώθηκε ο Α. Γιαννίτσαρος για την ομιλία του με τον τίτλο «Φυτά της Σκιάθου στο έργο του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη» (Πρακτικά του 22^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου της Ελληνικής Εταιρείας Βιολογικών Επιστημών, Σκιάθος, 25-28 Μαΐου 2000, σελ. 58-60). Καθώς καθόμουν στα τελευταία έδρανα, είδα την πόρτα της αίθουσας να ανοίγει συνέχεια και ξαφνικά τον χώρο να γεμίζει ασφυκτικά από συνέδρους. Ήταν μια ξεχωριστή στιγμή, εξέχουσας προσέγγισης και συνειδητοποίησης της σύνδεσης της βιολογίας των φυτών με τα της λογοτεχνίας, αξέχαστη σε όσους την έζησαν.

Σε άλλο συνέδριο μας μίλησε για «τα φυτά στο έργο του Οδυσσέα Ελύτη», προκαλώντας τον ενθουσιασμό όλων των παρευρισκόμενων. Είναι σπάνιο να συνδυάζει ένας καθηγητής Πανεπιστημιακού Τμήματος Βιολογίας τις γνώσεις του για τα φυτά με την ποίηση και τη λογοτεχνία. Ωστόσο, θεωρώ πως ήταν το μεράκι, η ευαισθησία και τα ευρύτερα ενδιαφέροντα του Αρτέμη Γιαννίτσαρου, συνδυαζόμενα με την υπομονή, τη διακριτική ικανότητα και την εξαιρετική μνήμη, που απαιτεί η ενσκόληση με την ταξινόμηση και τη συστηματική κατάταξη των φυτών, που ανέδειξαν αυτή την ιδιαίτερη έκφραση.

Το 2019 η Ελληνική Βοτανική Εταιρεία (ΕΒΕ) αναγνωρίζοντας την πολύχρονη συμβολή στην έρευνα της Ελληνικής χλωρίδας και στην εκπαίδευση από τον ομότιμο καθηγητή Αρτέμιο Γιαννίτσαρο, του απένειμε τον τίτλο του Επίτιμου Μέλους της κατά την τελετή έναρξης του 16ου Επιστημονικού Συνεδρίου της στην Αθήνα.

Πηγή: ΕΒΕ, <https://www.hbs.gr/el/conferences/16o-panellinio-epistimoniko-synedrio-ellinikis-botanikis-etairias>

Αθήνα, 05.02.2024

Ο Α. Γιαννίτσαρος παραλαμβάνει την τιμητική πλακέτα από τον αγαπημένο συνεργάτη του Δρ. Γιάννη Μπασό, μέλος ΕΔΙΠ στο Τμήμα Βιολογίας του ΕΚΠΑ

Η ΑΡΧΟΝΤΙΑ ΤΗΣ ΕΥΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΛΥΚΥΤΗΤΑΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΠΛΩΜΑΡΙΤΟΥ
Εκπαιδευτικός, πρόεδρος του Συλλόγου

Δεν έχεις, μάνα γη, να σου εξυμνήσω
πλούσια δάση κι άλλες ομορφιές
αλλά τα βράχια σου θα τραγουδήσω
και τις ανάριες σου βαλιανιδιές.

Δεν έχεις, μάνα γη, να σου εξυμνήσω
μέγαρα και παλιάτα εξωτικά
όμως τις πέτρες σου θα τραγουδήσω
και τ' άσπρα σου σπιτάκια τα φτωχά.

Δεν έχεις, μάνα γη, να σου εξυμνήσω
δόξα μεγάλη κι ήρωες τρανούς,
γι' αυτό το χώμα σου θα τραγουδήσω
και τους ανθρώπους σου τους ταπεινούς.

Κοντά σ' εσέ πρωτόνοιξα τα μάτια
κι έμαθα όλο τον κόσμο ν' αγαπώ
δε με μαγεύουν μέγαρα, παλιάτα,
εγώ σιμά σου θέλω να χαθώ.

(Αρτέμης Γιαννίτσαρος, Σεπτέμβριος 1986 – ποιητική συλλογή Μικρή αυλή με τη ροδιά)

Ο Αρτέμης Γιαννίτσαρος έφυγε από κοντά μας διακριτικά και σεμνά όπως έζησε όλη του τη ζωή. Πανεπιστημιακός δάσκαλος, που χάραξε δρόμους στα νέα παιδιά μαθαίνοντάς τα να αγαπούν, να μελετούν και να εκτιμούν την ομορφιά των φυτών. Λάτρης της γνώσης και της μάθησης, αφιέρωσε τη ζωή του σε αυτήν. Ξενιτεύτηκε παιδί ακόμη, για να καταφέρει να σπουδάσει. Η νοσταλγία και η αγάπη του για το χωριό και το νησί αποτυπώνεται σε κάθε του βήμα, στους στίχους, στις κουβέντες, στη δράση του.

Στήριζε τον Σύλλογο σε κάθε ευκαιρία. Ήταν ο πρώτος υπεύθυνος της εφημερίδας «Μεσοτοπίτικα Νέα» κι έθεσε τις βάσεις της έκδοσης. Πολύτιμος σύμβουλος σε περιβαλλοντικές δράσεις όπως οι δεντροφυτεύσεις. «Το δέντρο που ταιριάζει αρμονικά στον τόπο μας είναι η βελανιδιά. Φυτρώνει και πιάνει σε κάθε του πέτρα. Μεγαλώνει αργά, αλλά είναι δέντρο γερό και ιερό». Κι όταν κάποτε ο Σύλλογος κυκλοφόρησε ημερολόγιο με αφιέρωμα στη χλωρίδα του τόπου μας η χαρά του ήταν μεγάλη. Κι η επιστημονική του στήριξη αμέριστη.

Κουβέντες μετρημένες, με ήρεμο τόνο, γλυκύτητα κι αρχοντιά. Άνθρωπος διακριτικός και σεμνός που τίμησε την καταγωγή του, το χωριό και την επιστήμη. Οι στίχοι του, λιρικοί και με μουσικότητα, μαρτυρούν την ευαισθησία του, την αγάπη του για τη φύση και τη ζωή, τη νοσταλγία για τον τόπο του. Εξάλλου στα εφηβικά του ποιήματα υπέγραφε ως «Εξυμνιώτης».

Ο Αρτέμης ήταν ποιητής και ταυτόχρονα δημιουργικός, ακάματος μελετητής. Η έκδοση «Φυτολογία» της Εκδοτικής Αθηνών, έχει τη σφραγίδα του ως ειδικού συμβούλου και συνεργάτη. Το πάρκο Διομήδους στο Χαϊδάρι, ανάσα πράσινου, ζωής, ιστορίας και πολιτισμού είναι δικό του όραμα που υλοποίησε μαζί με τους φοιτητές του. Ένας ευαίσθητος, γλυκός άνθρωπος που σκόρπιζε αγάπη και τρυφερότητα. Πρότυπο ευγένειας, δημιουργίας και αρχοντιάς. Έτσι θα τον θυμόμαστε.

ΜΝΗΜΗ ΒΑΣΙΛΗ ΖΑΓΚΟΥΛΗ

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΒΑΚΑΛΗΣ
Πρόεδρος ΟΛΣΑ

Καλό «ταξίδι» σε άυλους τόπους, Βασίλη...

Ιούλιος του 2017, Βασίλη και η φωτιά από ποιος ξέρει ποια χέρια κατέστρεψε το κεντρικό κύριο με τις ζωοτροφές, γραφεία, αλλά και μηχανήματα, παλιά και καινούρια που επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν στη νέα μονάδα του Αγροτικού Κτηνοτροφικού συνεταιρισμού Μεσοτόπου.

Έγιναν στάχτη 20 χρόνια σκληρής δουλειάς και ονείρων, όπως έγγραφα τότε και σου έλεγα στο τηλέφωνο...

Εσύ περήφανος μεν και αγωνιστής αλλά και γεμάτος παράπονο και πλημμυρισμένος συναισθήματα στεναχώριας και πίκρας γι' αυτό που εκείνη την ώρα έδειχνε να απειλείται με αφανισμό, έβazes, όσο κι αν ακούγεται σκληρό για την οικογένεια και τους δικούς μας ανθρώπους, πάνω κι από αυτούς και την ιδιωτική περιουσία που με μόχθο και στερήσεις έκανες, την περιουσία και τον

κόπο όλων των κτηνοτρόφων και μελών σας στον συνεταιρισμό.

«Καλύτερα, ξάδερφε να καταστρεφόταν η δική μου περιουσία παρά αυτό...», είπες σχεδόν κλαμένος.

Με τα ίδια συναισθήματα απόγνωσης υποδέχτηκες την Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Φωτεινή Αραμπατζή, που ήταν να έρθει ούτως ή άλλως σε προγραμματισμένη επίσκεψη εκείνη τη μέρα και είδε τις αποκρουστικές εικόνες καταστροφής αντί για τις εικόνες δημιουργίας και προκοπής, του φημισμένου και αλληλεγγύου Συνεταιρισμού, προτύπου στο νησί και εκτός αυτού...

Βασίλη Ζαγκούλη, ξάδερφε και πρόεδρε, δεν έσβησε στα αποκαΐδια το όνειρο, η αλληλεγγύη και η ζωή αυτών των ανθρώπων, αυτών των

συνεταιριστών. Και είχες τη χαρά να είσαι εσύ μαζί με τον Μανώλη που είδατε μαζί με όλους μας, τον Συνεταιρισμό να «ψηλώνει», να αποκαθιστά τις ζημιές του, να δημιουργεί νέα προϊόντα με μεγάλη επιτυχία και να απλώνει τα φτερά του και με καταστήματα εκτός Λέσβου, πρώτα στη Θεσσαλονίκη στην Αγορά Μοδιάνο και τώρα μόλις πριν 3 μέρες, (πες και το περίμενες...) στην Αττική, στην Ηλιοπούλη, το μέρος που ζούμε αναλογικά οι περισσότεροι Μεσοτοπίτες και δεν ξέρω αν έμαθες ότι, το άνοιγμά του πάει πολύ καλά χάρη στα προϊόντα και τη φήμη που τους δώσατε τόσα χρόνια με τη συστηματική και σκληρή δουλειά σας.

Εσένα όμως, Βασίλη σκληρή ήταν η μοίρα ή η τύχη ή ό,τι άλλο το ονομάζει ο καθένας καθώς δεν μπορεί να αντιμετωπίσει αυτό που έρχεται απρόσμενα, άκαιρα και οδυνηρά... Και ενώ πάλευες το σίδερο και τη φωτιά τόσα χρόνια, δεν άντεξες αυτή την «πυρκαγιά» που καίει τα σωθικά και κατατρώει τη σάρκα και τη ψυχή...

Έφυγες Βασίλη για να βρεις αλλού τη Γαλήνη που είχε χαθεί το τελευταίο διάστημα, όσο κι αν οι δικοί σου άνθρωποι, ειδικά η σύζυγός σου Μαριάννα που μετά τον Στρατή τον αδερφό της και ξάδερφό μας, πέρασε και πάλι αυτόν τον Γολγοθά, προσπαθούσε να σου προσφέρει με κάθε τρόπο και να σου απαλύνει την καθημερινότητα... Πόσο δύσκολο είναι να ξεμερώνεις, πόσο αβίωτο συναίσθημα να ξέρεις ότι, οι μέρες φθίνουν μαζί με τον άνθρωπό σου...

Το καλοκαίρι που ήρθα μια μέρα στο χωριό, για εσένα, Βασίλη ήρθα. Καταλάβαινα... όσο κι αν ήλπιζα όπως όλοι για το επόμενο καλοκαίρι και τα επόμενα, για μια καλοκαιρία ζωής...

Καλό «ταξίδι» σε άυλους τόπους, που οι φωτιές όπως μας ήνε, ίσως και για να μετριάσουμε την πλεονεξία μας και τους φόβους μας, καίνε σε μέρος για ανθρώπους με κακές πράξεις στον εδώ τόπο... άρα όχι για εσένα...

Καλό παράδεισο...

Συνέντευξη με τον πατέρα Νικόδημο Καβαρνό

Πλωμάρι Λέσβου, 1985, πανηγύρι του Αγ. Παντελεήμονα. Ο 4χρονος Παναγιωτάκης κρατά σφιχτά το χέρι της μαμάς του και προσπαθεί να φτάσει το βιαστικό βήμα της καθώς διασχίζουν τους πανηγυριώτικους πάγκους. Η ανάσα του βγαίνει λαχανιαστή από το τρέξιμο μα πιο πολύ από την ανυπομονησία. Δε λαχταρά κάποιο από τα φτηνά πανηγυρτζήδικα παιχνίδια ούτε γλειφιτζούρια και χαλβαδάκια. Η λαχτάρα του παιδιού είναι να ακούσει τον ιεροψάλτη... Κάποτε, όταν πια φτάνουν μπροστά στη λειτουργία, στέκεται ακίνητος. Όλη του η προσοχή είναι στο άκουσμα που διαχέεται στον χώρο, δονώντας τα μόρια του αέρα και φτάνει ως τα αυτιά του, εισβάλλει στο είναι του και τον κυριεύει. Η πεμπτουσία του ανθρώπου συναντά την πεμπτουσία της μουσικής. Και το υπέροχο ταξίδι της αναζήτησης ξεκινά. Ο Αρχιμανδρίτης Νικόδημος Καβαρνός είναι ιερέας της Ορθόδοξης Εκκλησίας, θεολόγος, διδάκτωρ επικοινωνίας-θεολογίας, σκηνοθέτης κινηματογράφου και τηλεόρασης, ηχολήπτης, πιανίστας, διευθυντής χορωδίας και ψάλτης.

Νικόδημος Καβαρνός:

«... στη μουσική βλέπω χρώματα, βλέπω φως και σκοτάδι..»

Ποια είναι τα παιδικά σου βιώματα και η μουσική σου καταγωγή ως προς τη μουσική και την ψαλτική;

Ευχαριστώ πολύ για τη συνέντευξη, τιμή μου και χαρά μου να μιλάω σε τοπικά μέσα ενημέρωσης που παρουσιάζουν τον τόπο μας, το νησί της Λέσβου. Στο

Πλωμάρι έμαθα βυζαντινή μουσική και στα ερεθίσματά μου ήταν σίγουρα οι ρίζες από Σμύρνη. Σμύρνη και τοπικό ιδίωμα συνθέτουν τη μουσική μου καταγωγή.

Από μικρό παιδάκι με τη μητέρα μου ψέλναμε απολυτικά στο σπίτι. Πριν πάμε για ύπνο, όταν ξυπνάγαμε το πρωί, όταν πηγαίναμε μια εκδρομή, άρα τα πρώτα ακούσματά μου είναι από τη μητέρα μου και μετά βεβαίως τον δάσκαλό μου. Θυμάμαι είχαμε πάει στο πανηγύρι του Αγίου Παντελεήμονα στο Πλωμάρι, εγώ μικρό παιδάκι, ίσως να μην είχα πάει ούτε νηπιαγωγείο και με άκουσε ο μετέπειτα δάσκαλός μου, **Γιώργος Μιχαηλίδης**, που μουρμουρούσα ψαλτικά και ήλπιε στη μητέρα μου θα το φέρεις να ξεκινήσουμε βυζαντινή μουσική. Έτσι ξεκίνησα να μάθω βυζαντινή μουσική πριν πάω σχολείο και μάθω γράμματα.

Ευχαριστώ τη μητέρα μου που από μικρό παιδάκι με έστειλε στη βυζαντινή μουσική, να μάθω θεωρητικά, αρμονία, πιάνο. Προχωρήσαμε χάρη στη μητέρα, δούλησε για να έχουν τα παιδιά της ό,τι θέλανε. Επειδή μου άρεσαν πολύ τα μαθηματικά, μου άρεσε και η αρμονία. Η μουσική είναι τα μαθηματικά των αυτιών.

Τα αδέρφια σου ασχολήθηκαν με τη μουσική ή άλλη τέχνη;

Γίνεται να είσαι από τη Λέσβο και να μην ασχολείσαι με κάποια τέχνη; Η θάλασσα σε κάνει καλλιτέχνη, αυτή η αύρα, η αλμύρα δεν μπορεί να σε αφήσει ανεπηρέαστο στην οποιαδήποτε μορφή τέχνης. Όλα τα αδέρφια μου ασχολούνται με ένα είδος τέχνης.

Ξεκίνησες με τη μαθητεία της ψαλτικής στο δάσκαλό σου. Πώς δημιουργήθηκε η ανάγκη να ακολουθήσεις το δρόμο της ιεροσύνης;

Οι άνθρωποι που με γνωρίζανε από μικρό παιδί μου ήλεγαν ότι δεν φανταζόμασταν εσύ να γίνεις ιερέας. Στη ζωή μου υπήρξαν περιοδοί που δεν σκεφτόμουν καν να ασχοληθώ με τα της εκκλησίας, υπήρξαν περιοδοί πολύ βαθιά στη θεολογία, υπήρξαν και περιοδοί χαλαροί. Εγώ ξεκίνησα να δώσω πανελληνίες και να πάω πανεπιστήμιο, να γίνω μαθηματικός-φυσικός. Αφού ολοκλήρωσα τη στρατιωτική θητεία μου, ήρθε η κλήση από το Θεό προς την ιεροσύνη με πολύ προσωπικό και ιδιαίτερο τρόπο.

Η ενασχόληση με τη βυζαντινή μουσική δε σημαίνει ότι κάποιος θα γίνει ιερέας. Εγώ πήγα στην εκκλησία για τη μουσική και όχι για τη θεολογία. Όταν όμως αρχίσεις να μπαίνεις μέσα στη θεολογία και να μαθαίνεις για το Θεό, βλέπεις ότι υπάρχει μια τέτοια συνέπεια που δεν είναι εξ ανθρώπων, μία απόλυτη ενότητα και πραγματική αποκάλυψη Θεού οπότε κατανοείς το μέγεθος και υποτάσσεσαι σε αυτό το μεγαλείο.

Ποια είναι η βασική διαφορά της βυζαντινής μουσικής από την κοσμική; Ακούς κοσμική μουσική;

Η βυζαντινή μουσική έχει διαφορετικό σκοπό από ό,τι η κοσμική μουσική. Η κοσμική μουσική θέλει να

εξάψει το συναισθηματικό κόσμο, δημιουργεί συναισθήματα. Η βυζαντινή μουσική δεν δημιουργεί συναισθήματα, ούτε χαρά ούτε λύπη, διότι δεν απευθύνεται στο συναίσθημα αλλά στο είναι, στην οντολογία και την ενέργεια του Θεού.

Στο σπίτι δεν ακούγαμε τέτοιου είδους μουσική, όχι ότι είναι κακό, αλλά δεν τη γνωρίζω. Ακούω τα πάντα, δε λένω ποτέ όχι σε κάτι, απλά κάποια με ωφελούν και κάποια μου είναι αδιάφορα. Ένα είδος που δεν μπορώ να ακούσω για πολλή ώρα είναι η jazz μουσική που είναι μια μουσική διαμαρτυρίας πάνω στη δυτική αρμονία επειδή έχω κουρδίσει το αυτί μου στα δυτικά αρμονικά διαστήματα. Οτιδήποτε άλλο θα το άκουγα με πολύ χαρά.

Εκτός από ιερωμένους, είσαι ένας μουσικός με τεχνοκρατικές σπουδές που σε κάνουν έναν ολοκληρωμένο καλλιτέχνη, έναν άνθρωπο ορχήστρα.

Στην αρχή όταν ξεκινάς, να μπορείς να κάνεις μόνος σου τα πάντα, στην πορεία όμως χρειάζεσαι ανθρώπους να σε βοηθήνε. Χρειάζομαι όμως συνεργάτες που να μπορώ να επικοινωνήσω και να τους αφήσω ελεύθερους να κάνουν ό,τι θέλουν πάνω σε αυτό που έχω θεμελιώσει εγώ. Συνδημιουργείς από κοινού κάτι πάρα πολύ ωραίο. Χρησιμοποιώ οπτικά ερεθίσματα γιατί το

φως έχει φάσμα αλλά και ο ήχος έχει φάσμα οπότε πίσω από τη μουσική βλέπω χρώματα, βλέπω φως, βλέπω σκοτάδι, η παύση είναι ένα σκοτάδι, η ένταση είναι ένα φως και όλα αυτά εναλλάσσονται και κάνουν την τέχνη.

Από καλλιτεχνικής άποψης ασχολείσαι με συναυλίες, κάνεις δίσκους, κάνεις πάρα πολλά πράγματα, πώς τα καταφέρνεις;

Ασχολούμαι με ένα πράγμα, με την προσευχή στο Θεό. Η προσευχή στο Θεό έχει πολλές εκφάνσεις. Αδιαιθέτως από το πρωί ως το βράδυ ό,τι και να κάνω, τα πάντα είναι προσευχή. Ακόμα και τη στιγμή αυτή εδώ που μιλάμε, μιλάμε για τον Θεό και είναι ακόμα και αυτό ένα είδος προσευχής.

Κι ο κόσμος που έρχεται στην εκκλησία ή σε μία συναυλία σου πώς ανταποκρίνεται στην προσευχή σου και στις εκφάνσεις της;

Ότι αισθάνομαι εγώ, αισθάνονται και αυτοί. Αν εγώ είμαι καλά είναι και αυτοί καλά. Αν εγώ έχω κάποιο θέμα στο μυαλό μου τους το μεταφέρω και το αισθάνονται.

Πόσο νεανικό είναι το κοινό σου;

Εξαρτάται από τη χώρα. Στις 30 Αυγούστου 2023 έκανα μία συναυλία στην Τιμισοάρα της Ρουμανίας. 3.000 νέοι 12 έως 22 ετών ψήφισαν ως δώρο για τη λήξη της κατασκοπικής τους περιόδου να έρθει ο Νικόδημος Καβαρνός να τους κάνει μία συναυλία. Αυτό το event με νεολαία απίστευτα θερμή, με ζωντανή τηλεοπτική μετάδοση είναι από τα

μεγαλύτερα της Ρουμανίας.

Το χειρότερο κοινό βυζαντινής μουσικής είναι στον ευρωπαϊκό νότο και κυρίως στην Ελλάδα διότι τη θεωρούν ως κάτι αναχρονιστικό και παλιομοδίτικο που αφορά τους ηλικιωμένους. Αυτή τη νοοτροπία θέλω να καταφέρω να αλλιάξω και να δουν τη βυζαντινή μουσική ως μία μουσική ζωντανή και όχι ως μουσειακό έκθεμα το οποίο δεν επιτρέπεται να ακουμπήσεις. Πρέπει να φέρουμε τη βυζαντινή μουσική στην εποχή μας.

Ποιοι είναι οι επόμενοι στόχοι; Και όσον αφορά τις συναυλίες σου.

Ο στόχος μου είναι ένας, περισσότερο φως. Ο φωτισμός του νου, της ψυχής, του σώματος, να ανοίξουν τα μάτια και να βλέπουν πιο πολύ φως, να φωτιστεί όλη η ύπαρξή μας. Αυτό το φως μας δίδεται ως δώρο και εμείς πρέπει να το παραλάβουμε και να το διατηρήσουμε.

Το πασαζιλιό μας tour θα περιλαμβάνει εμφανίσεις σε Ευρώπη, Ελλάδα, Ρουμανία, Κύπρο, Βουλγαρία, Μέση Ανατολή, Αμερική.

Κάποιες προγραμματισμένες συναυλίες τον περασμένο Δεκέμβριο σε εμπόλεμη ζώνη ακυρώθηκαν, για να μη γίνουμε στόχος στον τόπο που γεννήθηκε ο Χριστός. Δυστυχώς αυτές οι περιοχές βάλλονται πολύ άσχημα, μαλώνουν μεταξύ τους, έχουν να χωρίσουν τα αχώριστα, θέση σε αυτά δεν παίρνουμε βεβαίως αλλά όταν σπείρεις νόνο θερίζεις νόνο.

Υπάρχουν πολλοί που αναρωτιούνται γιατί τα επιτρέπει αυτά ο Θεός, να υποφέρουν μικρά παιδιά.

Αν ο Θεός δεν τα επέτρεπε αυτά, δε θα επέτρεπε σε σένα και σε μένα να ζούμε. Προκρίτήριο του Θεού είναι η ελευθερία, μας αφήνει ελεύθερους στα πάντα, μας έχει δώσει όλα τα δώρα και στο δικό μας χέρι είναι να κάνουμε τα πάντα.

Ο Θεός δεν φέρνει ποτέ πλημμύρες, καταστροφές, δεινά. Όλα τα προκάλεσε η αμαρτία του ανθρώπου. Από τη στιγμή που διακόπηκε η σχέση με το Θεό τα πράγματα βαίνουν προς την διάλυση των πάντων. Βέβαια ήρθε ο θάνατος τον θάνατον πατήσας και είναι πραγματικότητα και όχι φιλοσοφία, να διακόψει αυτή την πορεία προς το μηδέν, προς τον θάνατο και να την κάνει πορεία προς το συνάπειρο, προς την αιωνιότητα.

Ο Αρχιμανδρίτης Νικόδημος (κατά κόσμον: Παναγιώτης Καβαρνός), γεννήθηκε το 1980 και μεγάλωσε στο Πλωμάρι της Λέσβου, πρώτο παιδί της μεγάλης οικογένειας του Στέργου και της Αικατερίνης Καβαρνού. Αρχισε να μελετά τη βυζαντινή μουσική με τον πρωτοψάλτη και καθηγητή Γιώργο Μιχαηλίδη.

Σπούδασε Θεολογία στην Ανωτέρα Εκκλησιαστική Σχολή Αθηνών και στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Στη συνέχεια σπούδασε Μουσική Τεχνολογία στο τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας και Μουσικών Οργάνων στο Τ.Ε.Ι. Ιονίων Νήσων και Σκηνοθεσία, Ηχοληψία και Ηχοτεχνία στο ΙΕΚ Αθηνών και στο στούντιο του Μεγάλου Μουσικής Αθηνών. Από το 2014 είναι κάτοχος διδακτορικού διπλώματος (PhD) στην Επικοινωνία της Θρησκείας από το Γρηγοριανό Πανεπιστήμιο της Ρώμης.

Επιπλέον στις μουσικές σπουδές του, κατέχει πτυχία Ανώτερων Θεωρητικών της Ευρωπαϊκής μουσικής (Αρμονία, Αντίστιξη και Σύνθεση), ενώ παράλληλα είναι πτυχιούχος και διπλωματούχος Βυζαντινής Μουσικής.

Το 2009 έλαβε το σφίγκιο του Αρχιμανδρίτη και υπηρετεί ως Προϊστάμενος και εφημέριος στον Ιερό Ναό Αναλήψεως, στον Νέο Κόσμο στην Αθήνα.

Στην ηλικία των 20 χρόνων ο πατέρας Νικόδημος δημιούργησε μια βυζαντινή μουσική σχολή όπου εκπαιδευσε πάνω από 200 φοιτητές. Στη διάρκεια της διδασκαλίας του, ο πατέρας Νικόδημος έγραψε ειδικά βιβλία για τη βυζαντινή μουσική και δημιούργησε βυζαντινή μουσική χορωδία. Δίδαξε βυζαντινή μουσική στο ΕΚΠΑ, στο Πανεπιστημιακό Γρηγοριανό Πανεπιστήμιο της Ρώμης, στο Università degli Studi της Περούτζια.

Η παρουσία του στη δισκογραφία μετρά πάνω από 10 δίσκους και έχει λάβει διεθνή βραβεία για το έργο του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Γρηγόρης Καταχανάς του Παναγιώτη και η Elizabeth Kounis απέκτησαν αγοράκι στο Μαϊάμι των ΗΠΑ.
- Ο Ιάσων Πιπίνης του Παναγιώτη και η Αναστασία Καραπατσιά του Στεφάνου απέκτησαν αγοράκι, τον Στέφανο, στην Αθήνα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στον Μεσότοπο η Ευδοκία Γωγή, σύζυγος του Χρήστου Γωγή.
- Πέθανε στην Αθήνα η Ρωξάνη Βασιίλα, σύζυγος Νικολάου Βασιίλα.
- Πέθανε στην Αθήνα η Πραξώ Σωτηρέλλη του Αριστείδη (το γένος Χαράλαμπος Κελαϊδίτη).

Ευχόμαστε συγχαρητήρια στις οικογένειες για τα ευτυχή γεγονότα και συλλυπητήρια στους οικείους των εκλιπόντων.

Έχεις μήνυμα

Αγάπη, χαμόγελο ζεστού πρωινού, παχίδα που ξαφνικά σε πιάνει, αγκαλιά που ζεσταίνει και φιλή που τρελαίνει.

Συναίσθημα άπειρης γλύκας, γέφυρα που δυο κόσμους ενώνει... Στο πιάνο νότες ψυχής, λέξεις που στον αέρα χορεύουν...

Μαγική και αόρατη δύναμη κυβερνάς τις καρδιές μας, προστάξεις και εμείς υπακούμε...

Πνοή αγέρα πέρασε από πάνω μου και δεν πρόλαβα να σ' αγγίξω...

Σκορπιός

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

- Η Χριστίνα Πιπίνη στη μνήμη του συζύγου της Χρήστου Πιπίνης πρόσφερε μία κατασρόδη ρεβίθια για το δευτεριάτικο τραπέζι.
- Ο Φώτης Αποσπότης πρόσφερε έναν τενεκέ έξτρα παρθένο ελαιόλαδο και 20 λίτρα κρασί, όλα παραγωγής του.
- Ο Χαράλαμπος Καρδαράς του Κώστα πρόσφερε ένα δευτεριάτικο τραπέζι για την ονομαστική του εορτή.
- Ο Κώστας Καρδαράς, πρόσφερε 5 κιλά σπάρους Ταβαρίου.
- Η Ελευθερία Κωσταντή πρόσφερε ένα λαδοτύρι Συνεταιρισμού Μεσοτόπου.
- Ο Παναγιώτης Αραπέκος πρόσφερε δύο συκωταριές αρνίσιας.

Ευχαριστούμε όλους για τις προσφορές και ζητάμε συγγνώμη αν λησμονήσαμε κάποια.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

- Η Πιπίνη Ευτυχία σύζυγος Γεωργίου Πιπίνης και οι κόρες της Σοφία και Παναγιώτα Πιπίνης στη μνήμη του συζύγου και πατέρα τους 150€.
- Η Τρυγώνη Χρυσούλα του Δημητρίου στη μνήμη Αρτέμη Γιαννίτσαρου 50€.
- Ανώνυμος 14€.
- Ο Βουδούρης Λουκάς του Αρτεμίου για τις δραστηριότητες του Συλλόγου 50€.
- Η Βακλατζή Δέσποινα του Θεοδώρου στη μνήμη του συζύγου της Θεοδώρου 50€.
- Η οικογένεια Παναγιώτη Στεργίου αντί στεφάνου στη μνήμη του αγαπημένου φίλου και κουμπάρου Αρτέμη Γιαννίτσαρου 100€.
- Ο Βαλαβάνης Παναγιώτης του Δημητρίου στη μνήμη του φίλου και συνάδελφου Αρτέμη Γιαννίτσαρου 50€.
- Ο Παπαβασιλείου Γαβρήλος του Δημητρίου στη μνήμη των Γεωργίου Γιαννόπουλου και Βαΐου Καλαμπάκα 50€.
- Η Χριστίνα Πιπίνη στη μνήμη του συζύγου της Χρήστου Πιπίνης 20€.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- Ο Σύλλογος ευχαριστεί τη Νότα Πιπίνη για το κέρασμα την ημέρα της Γενικής Συνέλευσης στη μνήμη του πατέρα της Γεωργίου Πιπίνης.
- Η οικογένεια Μάνθου Βασιλόγλου ευχαριστεί τον Σύλλογο για το αίμα που διέθεσε για το πρόβλημα υγείας του Μάνθου.
- Ο Φώτης Γεωργόπουλος πρόσφερε μία κούτα αντισηπικά στον Σύλλογο.
- Ο Χαράλαμπος Μοσχόβης, φαρμακοποιός (Ελ. Βενιζέλου 22 - Ν. Ιωνία) εξόπλισε πλήρως το φαρμακείο του Συλλόγου και τον ευχαριστούμε θερμά.
- Ο Χαράλαμπος Καρδαράς του Κώστα πρόσφερε στην κουζίνα του Συλλόγου ένα φουρνάκι.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ 2024

Συνέχεια από τη σελίδα 4

Ο Φ. Βασιλόγλου στη συνέχεια πήρε το λόγο και αναφέρθηκε στο έργο του μύθου, την ολοκλήρωσή του και την επόμενη μέρα, την εγγραφή του Συλλόγου στο Μητρώο Υπ. Πολιτισμού, στο νέο κατάστημα του Αγρ. Συν/σμού στην Ηλιοπούλη και την προώθηση των λεσβιακών προϊόντων, στο κυκλοφοριακό θέμα στο Ταβάρι και στην αναζήτηση χώρων στάθμευσης και στη συνεργασία με τους τοπικούς φορείς για την αναβάθμιση του Λαογραφικού Μουσείου του χωριού.

Η Παναγιώτα Γεωργ. Πιπίνη έκανε ερώτηση -ζητώντας περισσότερες λεπτομέρειες- για την διερεύνηση εξεύρεση λύσης για το κυκλοφοριακό θέμα στο Ταβάρι και ο Φ. Βασιλόγλου απάντησε ότι είναι θέμα των αρμοδίων αρχών να αναζητήσουν χώρους στάθμευσης, πιθανούς παράπλευρους δρόμους κυκλοφορίας εκτός οικισμού, και ευθύνη όλων μας να βοηθήσουμε, με την συμπεριφορά μας, στην βελτίωση της κατάστασης.

Ο Βασίλης Βογιατζής κατόπιν αναφέρθηκε θετικά στη διάρκεια της 8ετούς του θητείας στο Δ.Σ. και συνέχισε με το έργο του μύθου, όπου προχωράνε τα έργα και αναμένεται το πρώτο άλεσμα στις αρχές της άνοιξης. Πρότεινε μια επετειακή έκδοση για τα 50 χρόνια του Συλλόγου που θα αφορά την ιστορία του.

Ο Αρτ. Φιλιππίδης έπειτα έλαβε τον λόγο και πρότεινε να αυξηθεί η συνδρομή των μελών και συνδρομητών, που εδώ και πολλά χρόνια είναι καθηλωμένη στα 20 και 15 ευρώ αντίστοιχα, σε 25 και 20 ευρώ. Στη συνέχεια έκανε έναν σχολιασμό που αφορούσε παράπονα που εκφράστηκαν ως προς την επικαιρότητα της εφημερίδας. Αναφέρθηκε στη λειτουργία της συντακτικής ομάδας λέγοντας ότι η εφημερίδα είναι το επίσημο έντυπο του Συλλόγου, που απαιτεί πολύ κόπο, προσωπικό χρόνο, αφοσίωση και δουλειά. Η καθηλοποίηση κριτική, είπε, είναι πάντα δεκτή, αλλά όχι και η απαξίωση της εθελοντικής προσπάθειας μιας ολοκληρωμένης ομάδας.

Παν. Πλωμαρίτου: Αναφέρθηκε στα μέλη του προηγούμενου Δ.Σ. που δεν ξαναβάζουν υποψηφιότητα, **Αρτ. Βουδούρη, Αρτ. Φιλιππίδη** και **Βασ. Βογιατζή**, ευχαριστώντας τους για τη μέχρι τώρα συνεργασία και προσφορά τους και ευχόμενη να συνεχιστεί στο μέλλον. Συνέχισε μνημονεύοντας τους προσφάτως εκλιπόντες κ.κ. **Αρτέμη Γιαννίτσαρο**, τον συγχωριανό καθηγητή που ήταν πάντα κοντά στον Σύλλογο και μάλιστα ανέλαβε την αρχισυνταξία της εφημερίδας από τον ίδρυση της και για αρκετά χρόνια, τον αρχιτέκτονα **Μισέλ Ροσιέ**, με τη συμβολή του οποίου δημιουργήθηκε το όραμα του μύθου, τον **Βασίλη Ζαγκούλη**, έναν άνθρωπο του συλλογικού πνεύματος. Συνέχισε τονίζοντας ότι ο Σύλλογος μέσα από τις δράσεις του διδάσκει στους ανθρώπους μια άλλη οπτική του κόσμου, με ήθος. Ευχαρίστησε τους **Φ. Βασιλόγλου** και **Μπ. Μοσχόδη** για την εργασία τους στο αρχείο.

Στην πρόταση για αύξηση των συνδρομών, η Παν. Πλωμαρίτου εξήγησε τη δραματικά μεγάλη και δυσβάσταχτη αύξηση των ταχυδρομικών τελών και την ανάγκη παρέμβασης από την πολιτεία.

Ο Φ. Βασιλόγλου προχώρησε τη διαδικασία στην ψήφιση των προτάσεων. Η Γενική Συνέλευση ψήφισε ομόφωνα ΝΑΙ στις προτάσεις, είτε προς το νέο Δ.Σ., είτε με άμεση ισχύ από το όργανο της Γεν. Συνέλευσης.

Στη συνέχεια ξεκίνησαν οι αρχαιρεσίες. Αρχικά ανακοινώθηκαν τα ψηφοδέλτια και στη συνέχεια ολοκληρώθηκε η ψηφοφορία. Έλαβαν τις εξής ψήφους:

Για το Δ.Σ.
Αποσπότης Δημήτρης 22
Βακάλης Νεκτάριος 51
Βαλεήλη Αγγελική 49
Γουγή Ειρήνη 42
Καρδαράς Μπάμπης 54

Κοντού Άντζελα 44
Κωσταντή Ελευθερία 49
Λαζάρου Γιάννης 39
Πιπίνης Μιχάλης 43
Πλωμαρίτου Παναγιώτα 52

Για την Εξελεγκτική επιτροπή
Βογιατζής Βασίλης 49
Βουρνάζος Δημήτρης 39
Λημναίος Φώτιος-Χαράλαμπος 34
Παπαβασιλείου Γαβρήλος 44

Για την ΟΛΣΑ
Βακάλης Νεκτάριος 52
Βογιατζής Βασίλης 46
Λαζάρου Γιάννης 20
Πλωμαρίτου Παναγιώτα 44

Τη Δευτέρα 29/1/2024 έγινε η συγκρότηση σε σώμα και τα αποτελέσματα ήταν τα εξής:

Πρόεδρος Παναγιώτα Πλωμαρίτου
Αναπρόεδρος Νεκτάριος Βακάλης
Ταμίας Χαράλαμπος Καρδαράς
Γραμματέας Άντζελα Κοντού
Αναπληρώτρια ταμίας Ελευθερία Κωσταντή
Αναπληρώτρια γραμματέας Αγγελική Βαλεήλη
Μέλη: Μιχάλης Πιπίνης, Ειρήνη Γουγή, Γιάννης Λαζάρου

Για την Εξελεγκτική επιτροπή
Βογιατζής Βασίλης
Παπαβασιλείου Γαβρήλος
Βουρνάζος Δημήτρης

Για την ΟΛΣΑ
Βακάλης Νεκτάριος
Βογιατζής Βασίλης
Πλωμαρίτου Παναγιώτα

Ο Δημήτρης Νοικοκύρης εύχεται στο νέο Δ.Σ. με την καθιερωμένη ρίμα του και μια ανθοδέσμη.

Όσοι επιθυμείτε να στείψετε κοινωνικά, ευχαριστήρια, αγγελίες κ.λπ., απευθυνθείτε στην Ελευθερία Κωσταντή - 6972086696 - ekostadi@gmail.com

Ψηφιοποιήθηκε το ιστορικό αρχείο 10 Κοινοτήτων της Δυτικής Λέσβου.

Εξαιρετικό νέο από τον Δήμο της Δυτικής Λέσβου! Δέκα χωριά του Δήμου μας έχουν πλέον ψηφιοποιημένο, ένα σημαντικό μέρος της ιστορικής τους διαδρομής των περασμένων 2-3 αιώνων! Είναι τα μεγαλύτερα χωριά, που είχαν πλούσιο & «ετοιμοπόλεμο» πρωτογενές αρχειακό υλικό. Ευχή, με επόμενη χρηματοδότηση, να γίνει παρόμοια εργασία και για τα υπόλοιπα χωριά. Θερμά συγχαρητήρια σε όλους όσους είχαν την πρωτοβουλία και εργάστηκαν γι' αυτό το μνημειώδες έργο, που σίγουρα είναι «πολυεργαλείο» για όλες κι όλους, πόσο μάλλον για τους λάτρεις της τοπικής μας ιστορίας! Διαβάζουμε αποσπάσματα από τον τοπικό ηεσβιακό ηλεκτρονικό τύπο και συγκεκριμένα από το *emprosnet.gr*

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε μεσημέρι της Πέμπτης 9 Φεβρουαρίου στη Μυτιλήνη, η παρουσίαση του έργου «**Τεκμηρίωση, Ψηφιοποίηση και Εισαγωγή σε Βάση δεδομένων του Ιστορικού Αρχείου των Κοινοτήτων του Δήμου Δυτικής Λέσβου**». Την εκδήλωση της παρουσίασης χαιρέτισαν ως εκπρόσωποι του Επιμελητηρίου Λέσβου αλλά και της ΕΤΑΛ Α.Ε. που αποτέλεσε το ενδιάμεσο φορέα διαχείρισης του έργου, οι κ.κ. **Παναγιώτης Τατάκης** και **Τάσος Περιμένης**. Ενώ ο Δήμαρχος Δυτικής Λέσβου **Ταξιάρχης Βέρρος** στη σύντομη ομιλία του για ένα ακόμη ψηφιακό έργο που παραδίδεται σημείωσε τα εξής: «**Σήμερα είμαστε στην ευχάριστη θέση να παρουσιάζουμε και κυρίως να παραδίδουμε ένα έργο ιστορικής αξίας που δεν αφορά μόνο τους δημότες μας, ούτε μόνο τους κατοίκους του νησιού μας. Αφορά πιστεύω όλους μας καθώς και όσους ενδιαφέρονται για εμάς και αν το αξιολογήσουμε σωστά, νομίζω ότι μπορεί να διευρύνουμε την αντίληψή μας για την πολιτιστική μας κληρονομιά, για να συνθέσουμε τελικά μια πιο πλήρη εικόνα της ιστορίας μας και της ίδιας μας θα έλεγα της ταυτότητας.**

Η Αντιδήμαρχος Ψηφιακής Διακυβέρνησης **Ασανούλα Γιαννή-Κοκκινέλλη** από τη μεριά της προχώρησε σε μία πρώτη παρουσίαση του έργου. Συγκεκριμένα εξήγησε πως το έργο αφορά στην ψηφιοποίηση και αξιοποίηση του **Ιστορικού Αρχείου (10)**

δέκα Κοινοτήτων του Δήμου Δυτικής Λέσβου. Με τη χρήση νέων τεχνολογιών, ψηφιοποιήθηκαν και τεκμηριώθηκαν πάνω από 6.500 ιστορικά τεκμήρια και τόμοι της περιόδου από τα τέλη του 17ου αι. έως τα μέσα του 20ου αι. (1650 - 970) που υπάρχουν διάσπαρτα σε δέκα (10) Κοινότητες του Δήμου Δυτικής Λέσβου. Συγκεκριμένα συγκεντρώθηκε υλικό από τις Κοινότητες της Αγίας Παρασκευής, Φίλιας, Λέσχη Αρίσθης, Σκαλοχωρίου, Πολιχνίτου, Μανταμάδου, Σκαμιάς, Πέτρας, Μοθύβου και Ερεσού. Μέσα από την μελέτη των 300 περίπου ετών τοπικής ιστορίας, παρουσιάζονται οι κοινωνικοί, οικονομικοί και εθνολογικοί παράγοντες που διαμόρφωσαν τις συνθήκες διαβίωσης στη δυτική πλευρά του νησιού. Για να καταλήξει πως:

«Με την υλοποίηση του συγκεκριμένου έργου, στόχος είναι η ανάδειξη των εγγράφων, βιβλίων, αρχειακών τεκμηρίων και ησολογραφικού υλικού, μοναδικής και ανεκτίμητης αξίας, τα οποία λόγω της σπουδαιότητάς τους και της επιτακτικής ανάγκης να διασωθούν από τη φθορά του χρόνου, ψηφιοποιήθηκαν, τεκμηριώθηκαν και διατίθενται δωρεάν στο ευρύ κοινό μέσω της διαδικτυακής πύλης».

Αναλυτικά για το έργο και τη λειτουργία της ιστοσελίδας με το περιεχόμενο της όλης δουλειάς <https://www.mwlesvos-archive.gr>, μίλησαν ο ανάδοχος του έργου, **Αλέξανδρος Τζωρτζακάκης (Aegean Solutions)** και ο Διευθυντής Επιχειρησιακού Σχεδιασμού του Δήμου Δυτικής Λέσβου **Δημήτρης Μάντζαρης**, ενώ στην παρουσίαση παρευρέθηκαν Πρόεδροι των κοινοτήτων της Δυτικής Λέσβου αλλά και αρκετοί πολίτες και άνθρωποι των γραμμάτων του τόπου μας (ανάμεσά τους και οι κ. **Στρατής Αναγνώστου & Παναγιώτης Σκορδάς**), που συμμετείχαν διαδραστικά στην παρουσίαση, καταθέτοντας ερωτήματα και παρατηρήσεις.

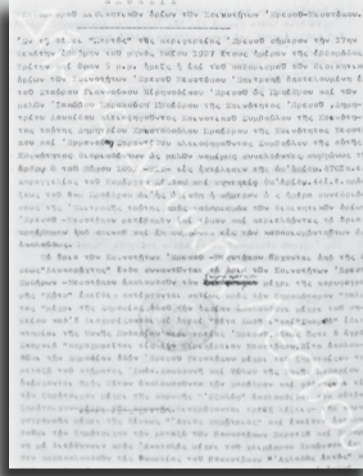
Το έργο υλοποιήθηκε στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος Αλιείας και Θάλασσας 2014 - 2020, Τοπικό Πρόγραμμα CLLD/LEADER Λέσβου & Συγχρηματοδοτήθηκε από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ). Ενδιάμεσος φορέας Διαχείρισης ΕΤΑΛ Α.Ε. (Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης Λέσβου Α.Ε.). Στο ψηφιοποιημένο και τεκμηριωμένο υλικό περιλαμβάνονται κυρίως: Πρακτικά Συνεδριάσεως του Κοινοτικού Συμβουλίου των εκάστοτε Κοινοτήτων με ποικίλα θέματα ημερήσιων διατάξεων. Αρχεία Αλληλογραφίας τα οποία αποτελούνται κυρίως από επιστολές και τηλεγραφήματα μεταξύ των Δημάρχων των Κοινοτήτων, της Νομαρχίας Λέσβου και άλλων φορέων. Άλλα αρχεία που συναντά κανείς είναι: Κτηματολόγια, προκηρύξεις για προσλήψεις στον δημόσιο τομέα και μια πληθώρα αρχείων με μοναδικό περιεχόμενο, όπως εγκυκλίου, πρωτόκολλα, πίνακες γεννηθέντων, φακέλους οικογενείας, φύλλα πορείας κ.ά.

Η ιστοσελίδα του έργου είναι: <https://www.mwlesvos-archive.gr> και μπορεί κάποιος να την επισκεφτεί και μέσα από την ιστοσελίδα του Δήμου Δυτικής Λέσβου: <https://www.mwlesvos.gr>

Ψάχνοντας λοιπόν στο εν λόγω αρχείο και συγκεκριμένα στην Κοινότητα Ερεσού, προσπάθησα να βρω τυχόν έγγραφα που αφορούν τον Μεσοτόπο. Αλίευσα το παρακάτω...

«Εκθεσις καθορισμού Διοικητικών ορίων Κοινοτήτων Ερεσού και Μεσοτόπου.

Εν τη θέση Πορτός της Περιφέρειας Ερεσού σήμερα 17^{ου} Μαΐου 1927, ημέραν Τρίτην και ώραν 5.00 μ.μ. ημείς, η επί του καθορισμού των διοικητικών ορίων των Κοινοτήτων Ερεσού-Μεσοτόπου επιτροπή, αποτελούμενη εκ του Σταύρου Γιαννούκου, Ειρηνοδίκου Ερεσού, ως Προέδρου και των μελών Ιακώβου Καρακούση-Προέδρου Κοινότητας Ερεσού, Δημητρίου Λουκίδου πλειοψηφούντος Κοινοτικού Συμβούλου της Κοινότητος ταύτης, Δημητρίου Χριστοδούλου Προέδρου Κοινότητος Μεσοτόπου και Εμμανουήλ Σαραντίδου πλειοψηφούντος Συμβούλου της αυτής Κοινότητος, διορισθέντες ως μελών, νομίμως συνελθόντες (...) μετέβημεν επί τόπου και περιελθόντες τα όρια, προέβημεν από κοινού και εκ συμφώνου εις τον καθορισμόν ούτων ως ακολούθως:»

Τα όρια ξεκινούν από βορρά από τον Λευκοράχτη, όπου συναντιούνται τα όρια Ερεσού-Χιδήρων-Μεσοτόπου ακολουθούν τον «ξηρότοιχον» μέχρι την κορυφογραμμή «Κότσ», προχωρούν νοτιότερα προς τον ξηροπόταμον Μαλιόντας μέχρι της δημοσίας οδού, την οποία ακολουθούν μέχρι το σημείο, όπου διαχωρίζονται οι αγροί «Μέγα Σωθήρι» και «Σκαμνιά», ιδιοκτησίες Μονής Πυθαρίου, ούτως ώστε ο αγρός Σκαμνιά να ανήκει στην περιφέρεια Μεσοτόπου. Στη συνέχεια ακολουθούν την δημόσια οδό Ερεσού-Μεσοτόπου, μέχρι τον ξηρότοιχο που χωρίζει τα κτήματα Ιωάννου Δουδουνή και Ψύλου της Μονής Πυθαρίου. Στη συνέχεια προς νοτιά ακολουθούν τη χαράδρα και τον ξηρότοιχο μέχρι την κορυφή «Οξυλόφ». Ακολουθώντας τον ξηρότοιχο της κορυφογραμμής μέχρι την θέση «Άγιος Δημήτριος» και από εκεί ακολουθούν τον ξηρότοιχον τον μεταξύ των βοσκοτόπων Καρατζά και Χαβαράνη με διεύθυνση προς ανατολάς, μέχρι του χειμάρου Χρούσου. Από εκεί ακολουθούν «τας υπωρείας» του βοσκοτόπου «Αχλαδός Αετός» και «Κόπανος». Ακολουθούν υπογραφαί...»

Θεώρησα καλό, παρά την μεταφορά στην σημερινή γλώσσα της εν λόγω οριοθέτησης, να αναφερθούν όλα τα τοπωνύμια της τότε εποχής, που απέχει 100 περίπου χρόνια από σήμερα, για να γίνουν όπου μπορούμε συγκρίσεις! Αναμένουμε με πλαχάρα τη συμπλήρωση και ψηφιοποίηση των αρχείων και για τα υπόλοιπα χωριά του Δήμου μας, ώστε να αντλήσουμε πλούσιο υλικό και για το χωριό μας, τον Μεσοτόπο.